

Giới thiệu Chinh Phục Cô Nàng Song Tử

Tác phẩm Chinh Phục Cô Nàng Song Tử là một trong những truyện teen hay nhất của Bạch Tâm, truyện nói về lương lưu ly(genila) thân phận là một ẩn số, tính tình ngoài mặt lạnh lùng nhưng mang tâm hồn dễ vỡ, 1 cô gái mạnh mẽ quan tâm bạn bè, sở hữu gương mặt lolita cùng đôi mắt màu ôliu trầm ổn nhưng ưu thương khi ai đó nhìn vào.

+Diệp khanh thần(jack):đại thiếu gia tộc diệp (có niên sử đứng đầu vampire phương tây),chàng trai bí ẩn lạnh lùng như trong Thiếu gia máu lạnh và tiểu thư máu nóng,hồi hợt,thân hình lịch lãm mang mùi hương nam tính cuốn hút,đôi môi bạc mỏng,gương mặt góc cạnh hoà quyện cùng đôi mắt xám khói ánh vãi tia tím nhạt,là kiệt tác của thượng đế...

Vòng tròn định mệnh là hẹn 1 chữ duyên,khi cô nàng song tử chạm chán chàng trai bọ cạp sẽ ra saoPhép màu...Hay làBi kịch...1 câu truyện hay lại bắt đầu!!

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Mở Đầu

Ngoài trời sấm chớp thi nhau kéo đến,bật tung cửa sổ từng đợt gió lạnh kéo vào phòng,trên giường cô đang ngủ trong chăn ấm,nhưng từng đợt,từng đợt mồ hôi bùa vẩy lấy khuôn mặt tái nhợt thiếu sắc khí,tay nắm chặt chăn nổi gân xanh,môi mấp máy:

-mẹ...cha...đừng bỏ con...anh đừng buông tay mà....khônggggg!

Cô bật dậy choàng người về phía trước,những giọt nước mắt lăn dài trên má,mái tóc nâu của cô giờ đây đã ướt đầm vì mồ hôi bécch dính lên khuôn mặt tái nhợt,thu mình vào 1 góc lau đi giọt nước mắt,cô bước gần đến cửa sổ nhìn bầu trời ngoài kia nhớ đến giấc mơ hằng đêm đều mơ thấy.Gió lạnh thổi bay làn tóc lên cao hoà cùng giọng hát ưu thương tình mịch,bài hát kết thúc không gian chìm vào im lặng,tay cô đặt vào tim nơi đang âm ỉ nổi đau không thể xóa,gọng cô cất lên ni non van lơn hướng lên bầu trời kia:

-cha,mẹ 2người ở đó có ổn không!con gái bất hiếu chưa làm gì bọn chúng cả,nhưng con xin thề vs 2người rằng khi trời đổ cơn mưa máu là lúc họ sẽ là vật hiến tế linh hồn 2người!chờ nhé không lâu nữa đâu.

Đôi mắt ôliu ngay lúc này đây ánh lên tia thù hận lạnh buốt ghim chặt vào bóng tối.

Cốc...cốc...

-tiểu ly,em còn thức không!

Im lặng chỉ có tiếng mở cửa từng bước nhẹ nhàng sợ đánh thức người bên trong,nhưng khi bước vào chẳng thấy cô gái nhỏ nằm trên giường,anh chuyển tầm mắt sang cửa sổ thấy thân ảnh ấy đang dựa vào cửa sổ.Im lặng không nói gì,anh bước đến gần ôm choàng cô vào lòng vỗ về.Anh biết ngay lúc này cô yếu đuối nhất,giấc mơ hằng đêm luôn ám ảnh cô,xoa nhẹ bờ vai thon gầy anh cất giọng run run:

-tiểu ly,đừng sợ,hãy tỉnh lại đừng để nó ăn mòn em.Dù sau này ra sao,anh vẫn đứng gần em,kế hoạch chỉ mới mở màn,vì anh vì mọi người em phải mạnh mẽ!

Xoay khuôn mặt nhỏ đối diện vs anh nhìn vào đôi mắt ấy,anh đang chờ,vâng ngay bây giờ mắt cô dịu đi không còn vô hồn nữa.

-em ổn,mọi thứ đã bắt đầu!

(Huỳnh đông luân-vic,anh song sinh of cô,khuôn mặt không giống cô vì cô giống mẹ,anh giống cha,sở hữu đôi mắt màtím khói cùng chiếc răng khểnh,nụ cười ấm) Đăng bởi: bachtam

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Chương2

Ting...ting....ting...

Cô mò mẫm trong mớ hỗn độn tìm điện thoại ấn nút kết nối cất giọng mệt mỏi:

-alo....

Đầu dây bên kia phát ra giọng trầm ấm của anh:

-tiểu ly,hôm nay là ngày em nhập học,bữa sáng anh làm để trên bàn nhớ ăn nhé!anh có việc không thể đến trường cùng em!

-ừh! Rụp tắt máy cô vươn tay nhón bàn chân nhỏ rời khỏi giường.Bước thẳng vào phòng tắm.10' sau bước ra cùng với bộ đồng phục của ngôi trường quý tộc cô sắp vào học,chiếc áo đen cách tân thất nơ ở cổ khoác ngoài chiếc áo vest dài tới gối phồng cùng chiếc váy đen viền vàng kim tuyến,bước nhẹ đến chiếc gương cài lên huy hiệu màu trắng bông tuyết(tượng trưng cho cấp C học bổng).

Vác balo lên vai hờ hững buông lơ lửng tóc mặt gió tug bay,liếc nhẹ cây xương rồng bên bậu cửa sổ,đôi mắt ôliu ánh lên tia ưu thương rồi vụt mắt trog tích tắc,nhếch môi cười cô bước ra khỏi phòng.

Đôi chân thon dong,bước chậm chậm hoà cùng bản ballad phát ra từ chiếc headphone nhắm thẳng con đường phía trước bước đi.Cô không cảm nhận mọi thứ xung quanh cô thay đổi,ai khi nhìn vào cô đều bản tán.

-mẹ ơi,chị ấy là thiên thần phải không ạ!Cậu bé bên đường vừa nín tay hỏi mẹ,vừa nhìn chăm chăm vào cô,người mẹ theo hướng nhìn của con trai chỉ nhìn thấy bóng lưng cô gái nhưng sao hào quang bên cô mờ ảo đến tình mạch bật thốt trong vô thức:

-là sứ giả của chúa con ạ!

-vậy con có phải là thiên sứ không! Mắm chiếc kẹo bông gòn trong tay,cậu bé ngây thơ hỏi mẹ.

-phải,con là thiên sứ của mẹ! Vô về con trai,người mẹ quay đầu nhìn lại hướng cô gái vừa đi khuất.

Cuộc hội thoại của cậu bé và bóng dáng hờ hững của cô vô tình hay duyên phận lọt vào mắt chàng trai trên cành cây bằng lăng cách đó không xa,đôi mắt xám phát ra những tia ánh tím trở nên long lanh như tìm được trò chơi thú vị,môi mông nấp máy như có như không:

-1cô gái thú vị,học viên trường quý tộc ư!haha!

Tiếng cười khẽ vang lên cuốn theo làn gió dỗi về cánh bằng lăng rời khỏi cành,1cái búng nhẹ chàng trai biến mất như chưa từng tồn tại.

Bước qua cánh cổng kết giới nhắm thẳng phòng hiệu trưởng bước đi,nhìn dọc hành lang thênh thang chỉ có tiếng bước chân cô đều đều rõ nhẹ xuống làn gạch in hoa văn mạn đà la tượng trưng cho ngôi trường.Cô bước chậm dần và dừng hẳn ngược nhìn lên biển trước cửa phòng hiệu trưởng,gợi chân đạp nhẹ cánh cửa bước vào,châm chậm ngồi xuống ngược nhìn chàng trai tóc vàng cắt tia gọn gàng đang xử lý văn kiện cách đó không xa.đôi mắt xanh nghiêm túc sau lớp kính tri thức dần buông lỏng,ngẩng đầu nhìn cô gái đối diện đang lười biếng uống trà kia,ai oán nói:

-genila,em không thể chào hỏi 1cách tử tế sao bao ngày gặp lại sao? Bước nhẹ ngồi cạnh cô nghiêng đầu ôm cô: anh nhớ em đến chết mất! Vừa nói anh tham lam hít nhẹ mùi ôliu ngào ngọt từ cô.

Cô đưa tay kéo tai con hồ ly giả danh tri thức ra khỏi người,mắt ánh lên tia khinh bỉ,giễu cợt:

-vime đùa đủ rồi đấy!báo lớp cho em,anh có muốn em báo cho chị anna xử lý anh không?hửm!

Nhường mị,nâng mày đắc ý nhìn chàng trai 1' trước vẫn còn làm nũng vs mình,nhưng khi nghe cái tên anna thì bỗng nghiêm túc,nhưng giọng nói vẫn cà lơ :

-genila!chỉ đùa thôi mà!haha!lớp A* tầng 3 đây đa năng!anh đã làm theo yêu cầu của em,xong rồi em đi đi!

Vừa đẩy cô ra cửa Vime thầm nghĩ,quái vật anna mà biết về mặt này của mình,số phận sẽ không thoát khỏi những thí nghiệm biến thái của cô ta!

Hồi tưởng lại kí ức đáng sợ đó lưng Vime toát ra 1tàng mồ hôi lạnh,lắc lắc nhẹ đầu thờ phào nhẹ nhõm.Vime bước đến bên ghế ngồi,chàng bỗng nhớ đến ánh mắt khi cô ra khỏi phòng cổ tình liếc nhẹ vào căn phòng kế bên.Lẽ nào cô đã phát hiện bên trog có người,chàng rời ghế bước nhanh đến cánh cửa,mở cửa bước vào nhìn đến chàng trai nằm trên ghế sofa kia vs vẻ chán nản:

-willi mi sao lúc nào cũng lười biếng thế hả?ta gọi mi đến đây không phải bắt ngươi nằm ngủ

Chàng trai trên ghế mở mắt,nhìn thẳng vào Vime ánh lên tia sắc bén:

-tại sao ta phải là người bảo vệ cho cô ta,chỉ là 1nhân loại nhỏ bé...hửhử! Nghiêng người ngồi dậy Willi bắt chéo chân cầm ly rượu năm 86 lên ngửi chậm rãi thưởng thức nâng mi thách thức Vime.

Vime nhìn hành động thái quá xem như không rõ tư vị bước đến quầy bar mini trong phòng rót cho mình ly sampanh nhâm nhi:

-mi tưởng cô ấy yếu đuối ư?...cười khế, sức mạnh cô ấy so với tường tượng của mi lớn hơn gấp nhiều lần!ngươi nên biết cô ấy bây giờ là bản mệnh sinh kế của mi,tùy ngươi thôi,muốn chết mòn phong bế hồi ức cũ vs chủ nhân đời trước đã bỏ rơi mi tự sinh tự diệt đi!haha....

Bópp...

-ta không cho mi xúc phạm chủ nhân tiền nhiệm,ngươi nghĩ cô ta là bản mệnh sinh kế thì có thể thuần hóa ta dễ dàng như thế!ngày nào ta còn trên cõi đời này thì bí mật linh kiếm sẽ vẫn còn đó!

Rầm.

Lau nhẹ vết máu bên khoé miệng,lại nhìn cánh cửa im lìm vừa đóng lại,tận sâu trong đôi mắt Vime không khỏi nhớ đến kí ức truyền thừa xa xôi ngày định mệnh ấy... Đăng bởi: bachtam

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Gtnv

Hi m.n đầu tiên cho tớ cáo lỗi tí xíu nhah!

Do sự nhầm lẫn be bé tớ dành ra chương này sửa chữa và giới thiệu nhân vật!*cười*

Tớ lần đầu viết truyện mong các coment cho ý kiến để tớ sửa chữa hoàn thành bộ truyện,ném đá nhẹ tay xíu!híhí!

Gtnv:

+huỳnh đông trạch(vime):người khá trầm ổn,gia chủ gia tộc thủy thần phương đông,l trong ngũ hộ vệ của nữ thần salina"người tạo ra vũ trụ",mang trong dòng máu lai thuần huyết,có tài tiên tri,vật biểu trưng tộc trấn giữ huyền vũ.

+Kim tuyến chi(anna):mang vẻ đẹp thuần hóa của nữ thần lửa và mặt trăng,mang trong mình dòng máu pháp sư tối thượng,con gái gia chủ hỏa viêm điện,l trong ngũ hộ vệ của thần,nữ quái của hội đồng pháp chế,chị nuôi của genila,bản tính ngông cuồng luôn làm điều mình thích,xem đọc được và phù chú là bạn,điểm nhận dạng luôn mang bên mình thanh hỏa trượng làm từ thiên thạch mang hành hỏa.

+Willi sampar:tính tình hơi hợt,bốc đồng,nhưng là người chính-tà phân minh,lúc nào cũng đến vô tung đi vô ảnh,hóa thân từ miêu chân giữ linh kiếm vật chân bảo của nữ thần,là sinh mệnh kế của genila,nhận dạng là thanh lưỡi hái tử thần đoạt mệnh làm bằng phúc khí kết tinh.

+An Bản(sena):ngây thơ,nhí nhảnh,nhưng đôi lúc lém lỉnh không thua kém genila,khuôn mặt bầu bĩnh,đôi mắt nâu to tròn,là bảo bối vô giá của Thổ thần tộc chi bảo,l trong 5 hộ vệ của thần,vũ khí luôn theo sát cô là thanh kiếm dài đúc từ kim loại ở hạch tâm núi lửa

+Koner lavard:là nữ tế ti phục dịch trung thành của chúa tể,là bậc thầy lời nguyện,vũ khí là chiếc lư đồng tỏa khói tạo ra từ những linh hồn tội lỗi,được giao nhiệm vụ bảo vệ đứa con của chúa tể trong bí mật.

+Trịnh quang đằng(Lote):nhị thiếu của tộc mộc thần quang minh,là người năng nổ,vị tha,có tính hướng ngoại,bề ngoài là 1 nghệ sỹ nổi tiếng thế giới,l trong ngũ hộ vệ của thần.vũ khí 1 cây gậy gỗ có dây thường xuân quấn quanh,luyện từ cổ mộc ngàn tuổi.

+trịnh quang luân(lite):anh song sinh của lote,đại thiếu của gia tộc mộc thần quang minh,đồng thời mang nửa dòng máu của gia tộc trấn giữ cuối cùng trong ngũ đại hộ vệ Kim minh thần điện,tính tình cương quyết,sống nội tâm,lúc nào cũng trưng bộ mặt hồ ly ta hồn cả thế giới.vũ khí là 1 thanh quyền trượng được đúc kết từ 1 loại đá đen kì lạ,điều khiển thời tiết.

Cách đây2000năm khi các ngân hà vừa xuất hiện,đồng thời áp ụ tạo ra nữ thần tối cao cai quản thiên địa,nàng được nuôi lớn và bảo bọc bởi ngũ hộ vệ trung thành:kim,mộc,thủy,hỏa thổ.thời gian cứ trôi một hôm vì nhầm lẫn năng lượng tạo hóa ra muốn chủng loài để cuộc sống cô không buồn tẻ,ôm tử miêu trog tay,nằm lên thanh linh kiếm cô cười rạn rở.

Sau 100năm mọi thứ trở nên nhộn nhịp nhưng rồi 1 ngày kia nhiều sinh linh của các chủng loài xung đột vs nhau,l sức mạnh bóng tối hình thành sau cuộc xung đột đó.chúa tể bóng tối cùng đứa con quý dữ được sinh ra,máu nhuộm đầy mặt đất,nhìn những thứ mình tạo ra nàng thật vọng,mờ ra sức mạnh thống lĩnh ngũ đại gia tộc chấn áp satan,phong ấn con quỷ bóng tối,nhưng vì lầm lỡ của mình salina đem thân mình thanh tẩy nhân gian,phân chia ngũ đại hộ vệ trấn giữ nhân gian,đợi đến ngày trở về....khi nàng biến mất,linh kiếm cũng bật vô âm tính! Đăng bởi: bachtam

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Tình Bạn

Bước chậm rãi trên dải hành lang ngoằn ngoèo cô đã thấy mục tiêu của mình, đứng chờ ở cửa là 1 giáo viên trẻ vác sau lưng tấm áo choàng pháp sư:

-rất vui lớp học có thêm thành viên mới,cô là Emar giáo viên chủ nhiệm!theo cô vào lớp. Emar niềm nở nắm tay kéo nhẹ cô bước vào lớp.

Cô liếc mắt nhẹ nhìn về phía lớp học,quan sát cảnh náo nhiệt hỗn loạn phía dưới,đôi mắt ánh lên vài tia chán ghét chẳng hứng thú.

-eh hèm,cả lớp trật tự!Emar khẽ quát.

Nhưng không thấy 1 dấu hiệu nào là im lặng,cô nghiêng đầu nhìn xem thử vị giáo viên nhỏ bé sẽ làm gì tiếp theo.

-bụp.....rầm....giờ đưa thần trên tayEmar tạo 1 loạt hiệu ứng âm thanh,thành công tập trung được sự chú ý của cả lớp.

-các em về chỗ,hôm nay lớp ta tiếp nhận học viên mới!quay sang cô cười nhẹ:-em hãy giới thiệu và làm quen với cả lớp đi!

Mắt khẽ chớp,môi nhếch nhẹ rồi biến mất như hành đông vừa rồi chưa từng xảy ra,cô bắt đầu nở nụ cười tươi cất giọng trầm vang như tiếng chuông xa xa mà lắng đọng:

-tớ tên lương lưu ly,mọi người cứ gọi là tiểu ly,vừa từ Naury về,àh tớ là học sinh học bổng cấp nhân loại...

Lớp xôn xao,bỗng 1 nữ sinh bật dậy quát thảng vào mặt cô:

-ngươi không xứng đáng vào lớp học này,1 nhân loại nhỏ bé đáng kính tởm!!!

-Koner em thôi ngay cái giọng điệu đó cho cô,tiểu ly là học viên do hiệu trưởng giới thiệu,em có thắc mắc thì việc lên hội đồng đánh giá ý kiến!còn bây giờ ngồi xuống và bắt đầu tiết học. Quay sang cô:

-em bước đến ô trống kế cửa sổ nơi đó chưa có ai ngồi.

Cô gật đầu bước tới chỗ ngồi trước ánh mắt hăm hực của Koner.Mở quyển sách phù chú cơ bản ra cô nhíu mày" cái quái gì thế này,trò ấu trĩ này gọi là phù chú ư!haizzz phải chỉnh đốn lại vime mới được"

Đang suy nghĩ cô không cảm nhận được bàn tay bị ai đó kéo đi,giật mình trước tiếp khò nhẹ bên bìa sách,cô ngược nhìn trước mặt cô là 1 cô gái có khuôn mặt bầu bĩnh,đôi mắt nâu to tròn đang nhìn chăm chăm cô(tgk nhìn s đc c là động vật quý hiếm mà...hắc hắc

Genila:lườm...

Tgòr...òmm e k nói gì ạ...chạy lẹ) sau cô cảm giác thân thuộc vs cô gái trước mặt thể nhĩ.

-hi!bạn là nhân loại thật àk.Sao không giống gì cả,cậu xinh thật đấy,còn thơm nữa mùi ôliu ngọt ngào như màu mắt của cậu,yêu chết mất!Cô gái nhìn chăm chăm cô như tìm được vật báu í.

Giờ tay cô đầu hàng trước sự huyền diệu vô số của sinh vật trước mắt.

-tớ là Kim tuyến chi,gọi sena cho thân mật,tớ là thổ thần tập sự.Xoè bàn tay đưa về phía cô hí mắt cười,cô vươn tay bắt lấy:

-tiểu ly gọi thế đi!cô cười,nụ cười thật sự cũng đã rất lâu rồi cô không còn cảm giác được hương vị ấm áp thân quen đến thế,xuất phát từ 1 cô gái xa lạ.

Ở góc khuất cuối lớp có 2 đạo ánh mắt nhìn chăm chăm vào cô như tìm tòi thứ gì ở cô

-Lote anh có thấy cô gái vừa vào lớp có điều đáng nghi không?huych nhẹ tay Lite thấp giọng hỏi.

-hừm,anh không đọc được suy nghĩ của cô ta,1 nhân loại sao làm được điều này!Lote đỡ chiếc cằm xoa nhẹ,nhường mi nhìn về phía cô đắm chiêu.Xung quanh thân cô ta có điều kì lạ rất mờ ảo!

-kết giới!

Búng nhẹ tay Lote nghi ra điều gì đó kéo Lite lại gần thì thầm,xong phá lên cười đắc chí.

Cô mãi trò chuyện,thì cảm giác lạnh sống lưng như bị ai tính kế,cô lắc đầu chắc tại mình ngồi gần cửa sổ. Đăng bởi: bachtam

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Bình Yên Trước Con Giông!

Reeng...

-Kết thúc buổi học hôm nay,ngày mai chúng ta bắt đầu học thực tập chiến giả,tuần sau khảo sát thực chiến!Emar gấp sách bước ra khỏi lớp.

-Tiểu Ly dậy...dậy!Cậu có dậy không thì bảo?

Hic hai ngày nay mình chưa ăn gì không gọi tiểu Ly dậy được mình phải ngồi đây sao!no...no...Sena lắc lắc đầu quay sang bầu vú tay cô,gõ lên mặt bàn:

-Tiểu Ly xinh đẹp,cậu dậy đi,chúng ta đi ăn được không tớ đói lắm!

Cô mở mí mắt nặng trĩu nhìn qua làn sương trong mắt nhìn vào vật thể đang dính chặt vào cánh tay mình đưa tay đẩy nhẹ ra,càng đẩy sao càng ghì chặt nhĩ.Mở choàng mắt,thì ra là cô bạn mới quen:

-Gì vậy?

-tớ đói!Sena phụng phịu,hai má ửng hồng nhìn cô.

-Tự đi mà ăn,làm mất cả giấc ngủ của tớ!Vươn tay ngáp dài cô lại bắt đầu nhắm mắt ngủ tiếp.

-Tiểu Ly...hic...hiccc..tớ chỉ là sợ cậu đói thôi mà!dậy đi ăn cùng tớ đi.Nếu lấy tay cô mắt sena long lanh sắp khóc.

-Thôi tớ đầu hàng!Cô giờ tay đầu hàng vô điều kiện,haizz từ trước tới nay xung quanh cô chỉ là những người a dua nịnh hót,chưa ai quan tâm cô như thế này!Sena là người đầu tiên,cô bạn ngày thơ.

Cô đứng dậy bước ra khỏi bàn hướng thực đường bước đi.

Sena hồi hồn,bất chợt ánh mắt buồn khi nãy bắn khoăn,nhìn lại bàn đã trống không thì quay đầu thấy cô khuất bóng sau cánh cửa lớp,xua tay vút suy nghĩ sau lưng hét lên:

-Tiểu ly,đứng lại cậu chờ tớ với!Sena vội vàng chạy theo cô.

-Chị à!con người xuất hiện ngat trong 1 lớp học quý tộc thế này không chấp nhận được!

-Đúng đó chị,cô ta thật đáng khinh và kinh tởm,mới ngày đầu vào học lại a dua theo con nhỏ thổ thần tập sự đó nữa..

-Cô ta còn khinh bỉ nhìn chị như thế lấy uy nghiêm hiệu trưởng cùng với hội đồng ra ép chế chị,chị lại để yên cho cô ta!

Koner đưa tay mân mê đôi đũa mỏng của mình nhìn về hai ả evant làm hai ả run run:

-chúng...chúng...emm...nói sai ạ!

-Haha...không các người nói đúng!Nhưng bây giờ chưa phải lúc xoay tròn lộn tọc trong tay Koner nhẹ nhàng nói:

-Thứ ta cần là sự thống khổ của cô ta,trò mèo vờn chuột lúc nào cũng thế,hãy cho con mèo chơi thông thả vui vẻ,sau đó kéo con mèo xuống từng nấc thang một và cuối cùng là địa ngục,thứ cô ta phải trả khi đắc tội ta...haha...

Bóp nát cây bút trong tay,mắt Koner trở nên đen thẫm xoáy sâu nhìn về phía cô rồi khỏi,mắt lộ ra những tia ngoan tâm.

Hai ả evant run cầm cập nhìn vị chủ nhân của mình thầm nghĩ may mắn không phải là con mèo đó. Đăng bởi: bachtam

Chương 6

- Tiểu ly này!

Bò miến thịt bò tái vào miệng, Sena nhìn cô đang hướng mắt ra phía ngoài cửa sổ.

- hừm, gì thế! Không nhìn Sena cô đáp.

- Sao trong tiết học cậu lại ngủ nhiều vậy, không phải nhân loại như cậu phải cố gắng học những bài như thế sao?

- Tớ không hứng thú với chúng!

- Nhưng sắp tới có cuộc khảo sát thực chiến, cậu không biết những thứ đó liệu ỏn không? Buồng nữa Sena lau đi vết mỡ bên môi, nhìn cô bằng ánh mắt lo lắng.

- Sẽ không, tớ sẽ vượt qua kì thi! cậu yên tâm.

Cô quay sang đưa tay điểm nhẹ trán Sena cười trấn an.

- Ồ! cậu này nhưng tớ vẫn lo cho cậu. Hôm nay à Koner không ỏ gì cậu, tớ nghĩ kì khảo sát sắp tới à sẽ giờ trò. À không đơn giản như bề ngoài đâu!

Cô nhắm mắt, nheo nheo mắt rồi quay sang Sena cười tươi:

- Yên tâm, chúng ta còn có hội đồng pháp chế cơ mà, cô ta không dám liều như vậy đâu!

- Ừ! Sena gật đầu đồng tình

- À! cậu lên lớp trước đi, tớ đi tham quan trường sẽ lên sau! Cô đứng dậy vẫy tay chào Sena, bước thẳng.

Sena nhìn theo bóng lưng cô cảm giác quá nhiều bí ẩn chưa xác định, như hai người xuất hiện trong một thể xác vậy, thật khó hiểu? Lắc đầu Sena rời khỏi thực đường.

Sau khi rời khỏi thực đường cô ẩn mình vào góc khuất:

- Xuất hiện đi! Nhìn vào khoảng không cô lên tiếng.

Vúttt

- Thừa chủ nhân, mọi chuyện đã đi đúng quỹ đạo trong kế hoạch! Ngài Anna truyền đến chủ nhân mong chủ nhân đề phòng Koner, à ta là người của ông ta!

- Đã biết! Phất nhẹ tay, cô lách người ra khỏi chỗ ẩn nấp.

Chân bước men theo con đường mòn gần đó, cô thoáng lắng nghe văng vẳng đâu đó tiếng sáo, cô cứ đi, cứ đi không biết bao lâu thì cô dừng chân lại. Trước mắt cô là một bãi cỏ xanh ngút ngàn trời trọi chỉ một cây dương liễu cổ thụ đang ngã mình soi bóng dưới mặt hồ cách đó không xa. Dưới tán cây chàng trai tóc bạch kim mang trên mình bộ đồng phục pháp sư được mặt hồ hững, tay miên man chiếc lá trúc thổi sáo. giai điệu làm cô mê mẩn mất không chế chết tiết mà.

Xoay người toan bước đi, thì tiếng sáo dừng hẳn vang vọng qua hướng giọng nói trầm ấm nhưng mang phần ngạo nghễ:

- Đứng lại! Cô là ai?

Xoay người đưa mắt nhìn đảo dặt, rồi đưa tay chỉ vào mình cô hỏi:

- Gọi tôi?

- Đúng chính là cô!

- Có chân tự vào! Cô khinh nhìn nhìn hấn..

-Đây là cảm địa của tôi!

-Ồ! vậy biển báo cảm đâu? Cô ngó lơ hử.

Vềooo...Hửn như một con gió xuất hiện trước mặt cô, đưa tay tóm cổ cô nhấc lên.

Theo bản năng cô đưa nắm chặt tay hửn:

-Buông ra! Cô ra sức vùng vẫy.

-haha...một con người mà cũng phản kháng ư? Tay hửn tăng thêm lực khuôn mặt cô trắng toát nay đã đỏ bừng vì sự ngọt ngào hửn tạo ra.

Cô thật hối hận khi trêu hửn, quên rằng mình đã bị phong ấn cảm chế của Vic ngăn cản sức mạnh, aizz tức chết mà!

(Hắt xì...ở nơi nào đó có một chàng trai đưa tay ra sức che mũi...hắc...hắc...)

Bỗng nhiên tay hửn nói lòng, cô vội vàng thở hít vào..

-Hay cô hãy phục vụ tôi như lũ pháp sư đàn độn kia nhờ? Tí hí mắt nhìn vào cô.

-Đừng hòng, tên khốn! Đưa tay tát vào khuôn mặt hửn.

Hửn đỡ lấy tay cô, tay còn lại siết chặt cổ cô. Mắt hửn lên tia máu.

-Jack buông tay! Một chàng trai có khuôn mặt yêu nghiệt mái tóc xanh được buộc hờ phía sau vươn tay tháo tay hửn ra ôm cô đẩy cô về phía sau.

-Richart rút xéo, đừng xía vào chuyện của tôi.

-Cậu nên nhớ đây là đâu và cậu sẽ không hiệp ước của hội đồng không được giết nhân loại trong phạm vi nhà trường! Chàng trai ôn tồn nói.

-hừ, thứ hiệp ước khốn kiếp! Hửn trừng mắt nhìn về phía cô.

-Hãy đợi đó con người! Hửn biến mất.

-anh là Richart hội trưởng hội học sinh, Jack cậu ấy là người tốt em đừng để bụng! Nở nụ cười âm áp vươn tay về phía cô.

-Còn em là...

-Em là Lương Lư Ly, gọi là tiểu Ly! nhìn về Richart nghi "chàng trai thật âm áp"

Reeng...reeng...

-Vào giờ học rồi, em đi đi, hẹn gặp lại! Xoay người cô đẩy về phía trước.

Chờ cho cô đi khuất Richart nhìn về phía cây dương liễu:

-Jack mau bỏ ẩn thuật ta có chuyện muốn nói!

-Việc gì? Hửn nằm trên nhành liễu vãn về chiếc lá trên cây mở miệng biến nhác.

-Cậu có biết một tí nữa đã làm đá động đến hội đồng hay không? cậu quên mục đích khi vào đây là gì àk!

-hừ, tôi không quan tâm vì bây giờ tôi và ông ta không còn cùng huyết thống, cậu nên nhớ cậu mới chính là con trai của ông ta! đừng đem ông ta bắt ép tôi, giới hạn tôi đưa ra cho cậu và ông ta có mức!

Hửn biến mất, Richart đứng trơ trọi ở đó cùng với những lời nói của hửn.

(Gtnv: Richart một chàng trai âm áp, có khuôn mặt yêu nghiệt vạn người mong muốn, con rơi của chúa tể, là bậc thầy thiên miên và triệu hồi linh vật, có khả năng ẩn thân và biến hoá nhiều hình dạng khác nhau. Bên ngoài nho nhã, hay giúp đỡ nhưng thực chất là pháp sư xảo quyệt khó đối phó, vũ khí là giọt nước mắt hoá kim cương luôn đeo bên người)

Đăng bởi: bachtam

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Mở Phong Ân Tàng Đầu Tiên

-Nãy cậu đi đâu lâu thế!Sena đeo chiếc cặp hình chú cú mèo màu tím lên vai tí tòn chạy theo cô.

-Lạc đường!Cô vẫn vậy thong dong bước,bóng cô đổ dài theo ánh chiều hoàng hôn bao trọn đáng mong manh liu xiú ấy làm Sena không rời khỏi mắt nhìn cô,tận sâu trong tâm Sena trào lên một nỗi thống khổ bùi ngùi bất chợt,đường như muốn bảo vệ cho bóng hình trước mặt,cảm giác quen thuộc này là sao nhỉ?

-sao còn thần thờ ở đó!cậu không về à!Cô vẫy tay gọi vọng lại.

-không có gì,mình đi thôi!Sena choàng qua tay cô,hai người vừa đi vừa nói chuyện rôm rã.

(Sợi dây vô hình nào đó đã gắn kết một tình bạn với nhau,khi họ chưa nhận thức được rằng họ đã là bạn từ rất rất lâu về trước).

Buông nhẹ balô xuống nền gạch,thả mình xuống chiếc giường yêu dấu cô nhắm nghiền mắt,haizzz kế hoạch bước đầu đã hoàn thành.bước kế tiếp phải cẩn thận hơn mới được,trong trường không ngờ lại xuất hiện nhiều thế lực ẩn giấu như vậy,hừhừ..

Cô mở choàng mắt nhìn thẳng lên trần nhà.

-aizzz tại sao giai điệu đó cứ ám ảnh mình thế nhỉ,gừr khuôn mặt của tên đáng khinh kia nữa!aaa

Cô vò gối vút nó ra cửa,đứng ngay thời điểm anh cô bước vào.

-Em làm gì mà phải tức tối đến vậy!Vic đem chiếc gối đáng thương đặt trở về chỗ cũ,ngồi xuống mép giường đưa tay vuốt nhẹ tóc cô:

-Hôm nay đến trường ổn cả chứ!

Cô ngả đầu vào chân anh trai mỉm cười:

-Ồn cả!

-Mọi chuyện cứ để anh lo,em hãy cứ từ nhiên sống trong vai học sinh đi!Vic ôn nhu nhìn cô,thấp thoáng trên khuôn mặt cô là hình dáng người mẹ kính yêu của anh.Nhìn cô nhẹ nhàng thiếp đi trong lòng,anh lại lo sợ,sợ một ngày nào đó cô sẽ không còn là cô nữa,tối nay là đêm trăng tròn Vime báo với anh theo lời tiên tri"khí trăng tròn chiếu sáng nhân gian thần thức cùng sức mạnh của nữ thần sẽ dần thức tỉnh".Người đó sao lại là em gái của anh không là ai khác.Môi anh mím chặt,mắt anh rơi lệ cuối nhẹ xuống đặt lên trán cô một nụ hôn,anh thì thầm

-Ngủ ngon genila!

Vic đỡ nhẹ đầu cô xuống gối đắp chăn cho cô,nhìn thoáng qua bức tranh gia đình có 1đôi vợ chồng cùng với hai đứa trẻ song sinh đang đùa với ánh hoàng hôn rất bình yên và hạnh phúc.Môi Vic nhấp máy

"Hai người cố gắng che chở cho em,con sẽ cố gắng bảo vệ cho đến khi không còn thở nữa"

Đóng cửa lại Vic đi về phòng khoác lên áo choàng tím dài che khuất mặt bước đến cánh cửa không gian,thân hình loé sáng biến mất,ngay sau đó Vic xuất hiện trong một mật động,nhìn quanh chi toàn thuốc cùng những tờ nhện giăng đầy Vic tháo nón áo choàng nghiêm nghị lên tiếng:

-Anna cô ở đâu?

Bùm....chéo....một tia sáng nổ tung tóe,một cô gái cầm trong tay thanh hoá trượng nhưng mặt đầy vết nhọ,vầng đó là anna và chứng tỏ đã xảy ra một vụ nổ trước khi Vic đến đây.

-Tôi đây,Vic cậu làm ơn bỏ khuôn mặt cau có khi nói chuyện cùng tôi được không?Vừa nói Anna đưa tay dịch chuyển thủy tề bên dòng suối ngầm trong động thanh tẩy khuôn mặt của mình.

Khuôn mặt Vic trì hoãn bỗng dung mỉm cười nhẹ nhìn Anna:

-Vime chắc đã báo cho cô về việc tối nay rồi đúng không?

Anna từ tòn châm trà nhìn Vic:

-Vime đã nói cho tôi biết,nhưng tôi đang lo sợ sẽ làm một phần nào cho nhưng con chó săn của ông ta phát hiện!

-Anna cô cứ yên tâm,tôi sẽ không thể cho bọn chúng tìm ra con bé trước ngày đó!Vic vừa thưởng thức trà vừa nói.

-À!còn một vấn đề nữa?Anna ngập ngừng nhìn Vic

-Việc gì?

-Tầng phong ấn đầu tiên mở ra cầnb một loại thuốc dẫn cùng với phù chú của thủy thần nếu không có đủ Genila sẽ gặp nguy hiểm!

Nước trà trong tay Vic sánh đi,mắt anh nhìn thẳng vào anna.

-Nhưng cậu đừng lo lắng phù chú Vime đã sai người đưa tới đây,còn loại thuốc dẫn đang thiếu một nguyên liệu!

Buông tách trà giọng Vic gấp gáp:

-Đó là thứ gì?

-Linh U Thảo!

-Thứ mà cữu long hóa thạch canh giữ hay sao?Nếu không đi ngay sẽ không kịp mất!

Vic đứng dậy toan bước đi thì Anna lên tiếng:

-Áy..áy..cậu không cần gấp gáp Vime đã đi lấy rồi,việc của cậu bây giờ là đưa Genila đến đây trước khi trăng vuron mình lên cao nhất!tôi cần cấm chế của cậu phong toả năng lượng hạn chế cho Genila!

-Được!Vic khoác nón lên bước qua cánh cổng không gian trở về phòng.Cầu nguyện mong Vime lấy được Linh U Thảo.

Cùng sự lo lắng của Vic thì Vime đang trên đường đến đảo Thạch Thủy,đứng trên lưng huyền vũ nhìn thấp thoáng xa xa là hòn đảo cần tìm.Sau hơn một giờ đồng hồ Vime đã đặt chân đến đảo,Vime bước từng bước cẩn thận theo lối mòn đi vào sâu trong hẻm đá,nhớ đến lối dẫn trước khi đi:

-Cậu hãy đưa chiếc vẩy rồng này cho cữu long thì ông ấy sẽ không làm khó dễ cậu,nên nhớ đừng nóng vội mà cướp đồ.

Nghĩ lại Vime thử muốn làm ngược lại ý của Anna.

Phía trước toả hương mùi vị xông thẳng vào mũi Vime,chàng dùng thuận đi xông thẳng về phía trước cách đóa hoa chỉ ba nhánh kia,màu hoa trong suốt lấp lánh như kim cương chói mắt Vime.

Chàng ngó dáo dạt xoa tay cười:

-Chủ nhân của nó vắng nhà,ta phải nhanh tay mới được..hắc....hắc...

Tạo một kết ấn niệm chú ngữ,thì một dòng nước từ ngón tay Vime len lỏi vào một trong ba nhánh hoa hái xuống nâng đỡ gói gọn bao bọc trong thủy bao của Vime,thu hoạch xong chàng xoay người cất bước.

-Đứng lại cho ta!Giọng già nua mang theo uy quyền của cữu long thạch như ngàn tấn đá lấp đầy bước chân của Vime.

-Ngươi,một Thủy thần nhỏ bé lại cả gan xâm phạm vào đây để cướp đồ.

-Tiền bối,ta không có cướp mà chỉ là mượn tạm đồ ở đây ngày sau ta sẽ bù đắp!!Mở ra cấm thuật Vime chạy thoăn thoắt trên những mỏm đá phía sau lưng chịu công kích của cữu long thạch.

-Tiểu tử,ngươi đứng lại,trả Linh U Thảo cho ta!Cữu long xuất ra thạch trận nhốt Vime vào bên trong.

-Ta không trả!Vime ngoan cố xuất ra Tù Và đưa lên môi thổi từng đợt sóng không biết từ đâu xuất hiện len lỏi vào thạch trận đánh vào từng ải.Bên ngoài cữu long ra sức chống trả cũng cố trận pháp,râu mép run lên:

-Giỏi cho tên ngoan cố,hôm nay ta không giáo huấn mi ta không còn là Cữu Long Thạch nữa!

Ầm...âmhhh

Phụt....

Tù Và biến mất,Vime lao đảo phun ra ngụm máu tươi,vuron vãi khắp nơi.

-Hừ chi với sức mạnh chưa hoàn chỉnh của ngươi mà dám đối đầu với ra!Cữu Long định giờ tay xuất chiêu thì..

-Khoan...tiền bối,ta có điều muốn nói!Tay ôm ngực,tay còn lại điểm trán niệm chú,xuất hiện một chiếc vẩy rồng:

-Có người nhờ ta đến lấy đồ,vì một chút sơ xuất gây ra hiểu lầm mong tiền bối thứ lỗi!Vime quay sang Cữu Long cúi nhẹ đầu.

Nhìn chiếc váy,Cửu Long nhớ tới đệ tử của mình,chậm rãi nói:

-ngươi là bạn của ChiChi!

-Dạ!

-Tiểu tử thúì,sao ngươi không nói sớm hả?

-Tiền bối,không cho ta nói!Vime ai oán nhìn Cửu long.

-e hèm...thôi ngươi đi đi!Cửu Long thu hồi trận pháp.

Mà này rảnh rồi hãy ra đây cùng ta đàm đạo!

-Vâng!Vime rồi đi nhìn lên bầu trời mặt trăng đã lên.Haizzz cầu mong là kịp.

Trong một động Anna tức tối dậm chân:

-Cái tên chết tiệt tại sao tới giờ này chưa về!đừng nói lại giờ trò nữa đó!(haha chị nói chính xác)

-Anna cô có thôi đi không,ngồi xuống tôi chóng mặt rồi đây!Vic lắc lắc đồ trấn nhìn Anna.

-hừhừ...trăng chuẩn bị lên tới rồi mà tên chết tiệt kia chưa về!

-Aaaaaaaaaa.....aa...a!

Âm thanh xé nát không gian in đậm nét vào tai cả hai:

-Ôi không!Phong ấn sắp mở ra.Vic cậu mau mau tạo một vòng kết giới mau lên,tiếng la của genila đã đá đông đến ông ta rồi!

Anna vừa nói vừa đưa tay ra tạo ấn kết từ thanh hoá trượng bao bọc lấy Genila,Vic cũng thế kê lên môi thanh sáo thổi ra từng đợt kết âm bao bọc mặt động.

Nằm trong kết ấn khuôn mặt nhỏ nhắn genila nhàn thành đoàn,co rúm người,những hoa văn cổ xưa từ tứ chi của cô lan toả ra dần dần đi nơi khác,mồ hôi túa ra.

-Anna,Vic tôi về rồi!Vime thở hồng hộc đưa U Linh Thảo cho Anna.

-Tên chết tiệt ngươi bị thương,ngươi lại làm trái ý của ta!Anna rống lên

-Lo cho Genila trước chuyện đó tính sao! Đưa tay tạo ấn kết tranh thủ cho Anna hoàn thành thuốc dẫn.

Hoa văn đã hình thành lan toả trôi gọn Genila bên trong Anna đưa từ thuốc dẫn vào bên trong những hoa văn hấp thụ,tích tụ trước trán của cô hình hoa văn mạn đà la đỏ như máu.Chuẩn bị đưa phù chú vào thì...

Rầm...rầmmm...grừ...grừ...

Các linh hồn xung quanh đã ngửi thấy mùi U Linh Thảo hấp dẫn đến đây.

-chết tiệt,lũ linh hồn,hai người ở đây tôi đi xử lí.Vime toan bước ra ngoài thì bỗng có thần thức xâm nhập:-ngươi hãy ở trong đó bảo toàn tính mạng cho cô ta,ta sẽ ở ngoài này ứng chiến!

Dùng thần thức đáp trả:

-Willi mi không thừa nhận cô ấy nhưng hành động của mi là gì?haha

-hừ,ta chỉ muốn bảo toàn tính mạng cô ta trước khi chủ nhân trở về thôi,cô ta không phải chủ nhân của ta!

-Vime sao ngươi không đi!Anna thấy Vime thù người thì gấp gút hỏi.

-Có người xử lí thay chúng ta rồi!

-Ai???Cả Anna và Vic đồng thanh.

-Willi Sampar!!Vime cười đắc chí.

-ồh,tên mèo đen đó àh!lâu rồi không thấy hần,aizzz như một bóng ma,đi đen không ai biết!

-Này Vic cậu chuẩn bị xuất cấm chế đi phong ấn gần mở hoàn toàn rồi!

Vic tiến lại gần Genila vuốt nhẹ mồ hôi trên tóc cô nhìn cánh hoa mạn đà la cánh thứ nhất đã mở,anh niệm chú ngữ điểm nhẹ trán kết ấn.không biết bao lâu mặt Vic lấm tấm mồ hôi,mặt không còn huyết sắc thì đoá mạn đà la dần dần biến mất một nửa sức mạnh của Genila được khắc chế.thở phào nhẹ nhõm Vic lao đảo ra phía sau may nhờ Vime ở phía sau đỡ lấy.

Phía ngoài đã yên tĩnh.Bên trong cả ba người đang nghiêm túc nhìn nhau:

-Vime tôi mong cậu sắp tới giúp tôi chăm sóc Tiểu Ly dùm tôi!ngày mai tôi phải đi tìm Phong Linh.Vic chậm rãi nhìn Vime giao phó.

-Được!Vime gật đầu nhìn về phía Genila.

-Vic một mình cậu đi được không?Phong Linh khó bắt giữ,là tiểu tinh linh giao hoat nhất tôi từng thấy,cô ta chốn sâu trong Phong Lâm Rừng rậm.Hay tôi đi cùng cậu!

-Không cần!Cậu ở đây,tạo ra phù chú xong thì trở lại trường học giúp tứ quân Tiểu Ly giùm tớ!

-Ok.chuyện này dễ mà!

Vic đứng dậy sai chân ôm Genila vào không gian dịch chuyển,trở về biệt thự!

Ở lâu đài đen trong vương quốc bóng tối,người ngồi trên ngai vàng nhìn tên tay sai xuất ra âm khí,gìong khô khốc:

-Điều tra ra được âm thanh vừa rồi lúc nảy xuất ra từ đâu không?

-ạ...ạ...khôngggg...ạ! Tên tay sai run rẩy.

-hửm?

-Khi thuộc hạ tới bìa rừng thì dấu tích biến mất..tt!

-Vô dụng-ông ta vun tay luôn khí đen trào ra rút cạn máu tên tay sai.

-Người đầu báo với Koner hãy chú ý động tĩnh mọi thứ!

-vâng!

-hừ,muốn đối phó với ta hả?vạn năm sau đi!

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Anna Xuất Hiện

Bình minh thấp thoáng phía xa xa chân đồi,len lỏi vào ô cửa sổ chiếu rọi khu biệt thự trắng gần đó.Nằm trên giường là cô gái nhỏ đang say giấc nồng,khuôn mặt lolita ửng hồng bị ánh nắng chiếu thẳng vào làm cho cô nhủu mày thức tỉnh,vươn vai ngáp dài một hơi,cô bước xuống giường.Mắt nhấp nhem,bước thẳng vào phòng tắm,một lát sau bước ra,vác balô lên vai cô bước thẳng xuống cầu thang.

-Thưa tiểu thư,cậu chủ mời người vào dùng bữa!bà quản gia cung kính nghiêng người đưa tay mời cô.

-Vâng!Cô bước vào phòng ăn,chỉ thấy anh cô đang thành thoi bắt chéo chân vừa đọc báo,vừa nhâm nhi ly cafe,cô lắc đầu.

-anh hai,em càng thấy anh giống ông cụ non rồi đó!Cô vừa thưởng thức tô cháo huyết yến vừa nhìn anh nháy mắt.

Buông tờ báo anh cốc nhẹ đầu cô:

-Em mới là bà cụ non ấy,tính khí thất thường không ai hiểu nổi!haizz....Anh thử dài vuốt tóc cô theo thói quen.

-xì...em thêm vào!Cô chu môi mè nheo nhìn anh.

-Hết nói nổi với với em!Anh cười nhẹ.

-Anh có nói lại em bao giờ đâu!Cô đút muỗng cháo cuối cùng vào miệng chun mũi.

-Ừ,tôi biết rồi cô à!Tiểu Ly anh có việc phải đi khoảng thời gian,em ở nhà chú ý sức khoẻ,nên nhớ hãy cẩn thận mọi thứ xung quanh,có gì cần thì tìm Vime và Anna nhé!

Cô nhìn anh đắm chiều hỏi:

-Đi đâu?

-Phong Đảo!Không do dự anh thẳng thắn nói với cô.vì anh biết không nói thì tuyệt đối anh sẽ không thể đi được.

-Em có thể tự đi bắt cô ta mà!Cô ù rừ nhìn anh.

-Hiện tại sức mạnh của em rất yếu,anh đã lập lại cấm chế phong ấn 1 phần sức mạnh nên không ai phát hiện ra em!thà một kẻ mạnh đi có kết quả tốt,còn hơn thí mạng một kẻ yếu.

-Nhưng...Ngập ngừng,cô lo lắng cho anh,và biết anh cô đã hi sinh quá nhiều cho cô rồi.

-Không nhưng gì cả,anh đã hứa bảo vệ em an toàn trước khi ba mẹ mất anh không thể làm trái lòng mình!Anh đứng dậy vỗ nhẹ đầu cô rồi bước ra cửa leo lên xe đi khuất.

Miên man với cuộc trò chuyện cùng anh lúc sáng,cô đến cổng trường lúc nào không hay biết.

-Tiểu Ly!!! Sena tung tăng chạy đến vỗ nhẹ vai cô,làm cô giật mình quay sang.

-Cậu làm gì ngần ngại ở đây vậy!hay là....Sena đưa tay ve ve chiếc cằm cười đều nhìn cô.

-Là gì?Cô cau có nhìn giọng điệu của Sena.

-Là cảm nắng anh nào chứ gì,hắc...hắc..Sena ôm bụng cười nhìn khuôn mặt như tắc kè hoa của cô,định thần lại Sena vọt chạy.

-Sena cậu đứng lại cho tớ!aaa tớ sẽ giết chết cậu!Cô chạy vọt theo.

Đoạn phim quay chậm vừa mới diễn ra đã lọt vào tầm mắt hần cùng anh em Lote và Lite.

"Một nhân loại thú vị,chiếc mặt nạ khó tháo xuống đây!"

Reenggg...

-huhu...Tiểu Ly tha cho tớ đi mà!tớ hứa lần sau không dám trêu đùa cậu nữa!Sena mắt cún con lắc lắc tay cô.

-Hừ...Cô quay phắt đi không thèm đếm xỉa đến Sena.Không ai để ý khi cô quay đi đã nở nụ cười giảo hoạt.

-Đừng giận tớ nữa mà!hay tớ sẽ cho cậu con cú con này nhé!Sena luyên tiết móc từ trong balo ra con cú màu tím vô cùng dễ thương nhét vào tay cô.

Nhìn vật mềm mềm,tròn xoe đôi mắt ầng ật nước nhìn mình như muốn tổ cáo nó bị bỏ rơi.

Trán cô chảy dài vài vạch hắc tuyến,huyết thái dương co giật liên tục,quay cái cổ đang trạng thái hoá đá nhìn Sena.Đúng là chủ nào tớ đó mà.ây ây cô chịu thua được chưa..hiccc

-Trà cậu!Tớ chỉ đùa thôi!

-hix...hihi...Sena đưa tay ôm cú con vào lòng mỉm cười nhìn cô.

Loa phát thanh của trường phát ra giọng điệu từ tính của cô giáo chủ nhiệm:

-Các lớp học thực tập chiến giả,thay đổi trang phục tập hợp tại Thực Chiến Viện.có 30' để chuẩn bị!

-Ta đi thôi tiểu Ly!nắm tay kéo cô đi về hướng phòng thay đồ.nhìn Sena cô lắc đầu,mới đây còn mít ướt thế mà giờ đã toe toét dần cô đi,tâm hồn Sena đơn giản quá.

Sau khi thay xong trang phục thực chiến,hai cô nàng bước nhanh về lớp đang xếp hàng chờ giảng viên của môn học hôm nay.Nghe nói là một pháp sư tối cao của hội đồng sẽ nhận định kiểm tra thực lực khảo xác lần này.

Ở phía dưới bục giảng các học sinh đang nhao nháo,xi xầm nói về giáo viên của mình thì ở trên bục giảng bỗng loé lên vòng xoáy của cửa không gian.Bước ra từ bên trong là một cô gái phủ kín từ đầu tới chân là tấm áo choàng mũ đồ in hình ngọn lửa của hội đồng,trên tay cầm thanh hoạ trượng,uy nghiêm không kém phần cao ngạo,mái tóc cam dài tận gót chân,tiếng chuông đing đing,đang đang rung theo nhịp đi của cô gái.đó chính là Anna của chúng ta

Cả khán đài ò lên trầm trồ, không ngờ người giảng dạy mình trẻ tới vậy, trong số đó chỉ riêng cô đang run lên núp người né tránh đạo ánh mắt trên đài, trong lòng thầm nguyên rủa:

- Vic tại sao anh lại đưa tới cho em bà chị quỷ quái thế này, không xong rồi! huhu!

- Tiểu Ly cậu sao thế, mồ hôi nhễ nhại cả ra kia! Sena đưa khăn cho cô. Đừng lo lắng, tuy cậu là con người nhưng cậu cố gắng sẽ làm được mà!

- ừ! mình biết rồi! Nhưng trong lòng cô đang gào thét: ai bảo tớ lo lắng, tớ lo sợ bà quái vật trên đài kia! Cô đưa mắt nhìn Anna nở nụ cười méo xệch.

- Xin thông báo với các em, từ hôm nay đến cuối tuần sau tôi là người giảng dạy cho e về thực chiến! Mong các em chú ý, nếu không làm đúng theo yêu cầu của tôi, các em sẽ chấp nhận hình phạt của trường đặt ra! Bây giờ ta sẽ bắt đầu nhé! Anna cười nhẹ, ở bên dưới là tràng pháo tay của học sinh.

- Thực chiến chia ra làm các phần như sau: thứ nhất là Nhu thuật, thứ hai là Kiếm thuật, thứ ba là Ẩn thuật và cuối cùng là Linh Vật thuật! Nhu thuật: chúng ta dùng sự khéo léo, uyển chuyển, dịu dàng của cơ thể để phá và chế ngự đối phương! cho hỏi ở đây có bạn nào chấp nhận cùng cô tập mẫu không? Anna đưa mắt nhìn về phía dưới.

Im lặng...

- Nếu không thì cô chọn nhé! Anna cười khúc khích, đưa tay chỉ về phía dưới đài lia từ trái sang phải nhắm thẳng vào cô:

- Cô bé mời em!

- Dạ! Cô hét lên. ồ... xong rồi... huhu, đời mình chuẩn bị vui lấp.

Cô lê bước chân đi lên thì tay bị nắm lại.

- tiểu Ly hay mình đi dùm cho!

- Không cần đâu! vỗ nhẹ tay Sena cô đi đến cạnh Anna. Cô gật đầu.

- Rồi chúng ta bắt đầu nha! em chịu khó xù! Nháy mắt với Cô.

Nhu thuật có 7 đòn chính: 1 là vật! Anna bắt lấy vai cô vật qua vai mình lưu loát hạ thủ, cô được thể dùng không khí làm vật lót đường cho mình tiếp đất tránh sự đau đớn, cô nhìn Anna, trong khi Anna truyền thần thức cho cô:

- giỏi lắm, hãy tiếp chiêu nha!

Cả giảng đường trở mắt nhìn, không ngờ một nhân loại có thể chịu được sức của một pháp sư, phản ứng nhanh nhẹn như vậy. Len lỏi trong ánh mắt tán thưởng cùng những ánh mắt soi xét căm hận.

- đòn thứ hai là ném, thứ ba là khóa chân, thứ tư khóa tay, thứ năm khóa cổ, thứ sáu siết họng, thứ bảy là các khớp xương! Vừa nói Anna vừa thao tác làm cô chật vật không tả nổi. tóc rối bời, mồ hôi nhễ nhại, môi khô khốc thở dốc nằm dài trên mặt đất, Anna cười đắc ý trước ánh mắt giết người của cô.

- Eh hèm các em đã hiểu chưa?

- Hiểu! Cả giảng đường đồng thanh

- Cảm ơn em đã giúp đỡ, ngày mai tiếp tục cô gắng!

Nở nụ cười yếu ớt cô gật đầu về chỗ ngồi.

Nhìn theo cô, Anna biết cô đã trưởng thành ra rất nhiều, đã biết khắc phục tâm trạng của mình. Anna cười khổ, lần này cô xong rồi, đùa quá trớn thì phải. haizz

Đưa tay đỡ lấy cô Sena sửa sang lại tóc, lau nhẹ mặt cô, lo lắng:

- hiccc... cậu có sao không tay chân bầm cả rồi!

- hìhi tớ không sao, chỉ trầy xước nhẹ thôi mà!

- Cái gì? Sena la toáng lên. Này mà nhẹ á!

- Tớ ổn mà!

- Ừ, mà hình như cậu và cô Anna có thù nhau hay quen nhau sao tớ cảm thấy cô ấy nhắm vào cậu ấy?

- Tớ và cô ấy là có quen biết, đến lúc thích hợp tớ kể cậu nghe, do hôm nay cô ấy muốn kiểm tra mình thôi!

-ừ,tớ hiểu rồi!

Trong vài ngày sau đó cô vẫn phải làm mẫu cho anna,nên đôi lúc cũng thấy uất ức không thể tả nhưng cố gắng chịu đựng.

-Kết thúc một tuần học tập,tôi mong ngày mai các em sẽ hoàn thành tốt nhiệm vụ khảo xác!tôi mai 7h các em tập trung tại đây!còn bây giờ về nghỉ ngơi đi!

-haizzz không biết có ổn không?tiểu Ly cậu cố gắng nha!Quay sang định đông viên cô thì cô đã biến mất,Sena ủ rũ ra về,chuẩn bị cho ngày mai.

Thấp thoáng xa xa đàn chim điều hâu tung cánh lượn lờ không biết nhiệm vụ có gì biến đổi hay không?

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Nỗi Lòng Của Jack

Trong khi Sena đã trở về nhà thì cô lại đang bị Anna tóm gọn lôi lên phòng hiệu trưởng.

Rầm..Chiếc cửa bị đá bay ra,Vime đang nhâm nhi ly rượu ngồi trên ghế với sự thong thả,hường thụ.Nghe tiếng động làm Vime giật mình,phun ra ngụm rượu,ngước mặt nhìn kẻ nào to gan dám phá phòng của ông!

-Ồ ôh!Vime tròn xoe mắt nhìn cảnh tượng có một không hai Tiểu Ly bị Anna sốc ngang eo vác đi.

-Hi!Đưa tay vẫy chào Anna,cười nịnh hót,Vime chính đồn lại tư thế nghiêm túc đứng lên mới Anna ngồi.

Anna liếc xéo Vime,đặt Tiểu Ly xuống một cách nhẹ nhàng lên ghế sofa,nhìn khuôn mặt tái nhợt cùng những vết trầy xước cả người cô,Anna lòng cảm thấy hối hận.

-Này cậu trị thương cho Tiểu Ly đi!Anna hất hàm về phía Vime.

-Cô bé bị sao thế,khắp cả người đều là vết thương!Vừa đưa tay niệm phù chú đem thủy dịch thanh tẩy trị liệu cho Cô,Vime vừa hỏi.

-Tớ muốn kiểm tra khả năng và rèn luyện cho tiểu Ly,nên suốt tuần qua tớ....

Mắt Anna trừng xuống,nhìn cô:

-Tớ đã bắt tiểu Ly thực hành cùng tớ,con bé đã biết khắc chế suy nghĩ của mình,nhưng tớ cảm giác được sức mạnh phong ấn mở ra đã làm suy yếu đi sức khỏe của con bé một phần nào!

-Anna cậu không cần quá lo lắng,vì con bé còn có chúng ta bên cạnh,quan trọng bây giờ tìm cho ra ba vị hộ vệ còn lại cùng vũ khí của họ!Vime lau nhẹ khuôn mặt cho cô,đắp chăn xong,ngồi xuống ghế.

-Bảo cho cậu một tin là tớ có lẽ tìm được thổ thần rồi!

-Cậu nói sao?Vime ngạc nhiên nhìn Anna. Nhưng tớ nghĩ cậu nhận nhầm thì đúng hơn,vì sau cuộc chiến tranh đó,Thổ thần đã biến mất,nghe ông nội tớ truyền lại Thổ thần hi sinh linh khí của mình phục hồi lại đất đai và đã chuyển thể đầu thai,qua 2000năm tớ nghĩ rất khó tìm!

-Nhưng tớ tin tưởng vào trực giác của mình!

-Vậy cậu nói Thổ thần là ai?

Vime ngước mặt chờ Anna trả lời.

-Đó là một cô bé bạn thân hiện tại của tiểu Ly,tớ cảm nhận được sức mạnh mờ ảo quanh thân cô bé và sự tương liên ngũ hành của chúng ta!Anna từ tốn nói.

-Cô bé tên gì?

-An Bản gọi Sena!

Vime cười tươi,búng tay nhìn Anna như bắt được vàng:

-An Bân bảo bối của An gia,là gia tộc thứ ba trong ngũ tộc!Anna đêm nay tớ phải trở về vương quốc,đến An gia một chuyến,cậu ở lại chăm sóc Anna nhé!

-Ok!Ra hiệu cho Vine.Cả hai chăm chú nhìn cô,trong mắt họ cô là món quà vô giá thượng đế đã ban cho,dù giá nào đi chăng nữa thì họ vẫn cố gắng bảo vệ.

Ở tại nơi khác,tiếng nhạc dance hoà vào cùng những vũ nữ múa cột trên đài như con thêu thân len lõi đầu đó mờ ảo làn khói sisa mê ly đưa những con người vào cuộc chơi của họ vâng đó chính là bar bậc nhất thành phố Hight Day.Phía bên trong phòng Vip dành cho khách thượng lưu là bốn chàng trai mang vẻ bề ngoài như thiên sứ không ai khác là hân,richart cùng anh em Lote&Lite.

-Này Jack cậu suy nghĩ gì mà đắm chiêu thế?Lite vừa nâng vũ nữ vừa hỏi.

-Không gì!Chỉ là một chút thay đổi thú vị nho nhỏ trong cuộc sống này thôi!Vừa nhắc đến Jack nhếch môi cười,tại sao mình luôn để tâm cô ta chứ.

-Chuyện gì mà để Jack đại nhân để tâm vậy nhờ?Lote hòa theo cuộc vui nhắm nháp ly cocktail đặc biệt nháy mắt ra hiệu cho Lite.

-Anh nghĩ cậu ấy đã bị cấm nấng rồi!haha.Lite ôm bụng cười sặc sụa.

Bụp..Rầm

Chiếc giày của Jack đang yên vị trên khuôn mặt điển trai của Lite,anh chàng đang nằm chổng vó dưới nền gạch.Lồm cồm bò dậy,xoa tay nắn nốt khuôn mặt

-Sau lúc nào cũng phải lại khuôn mặt đẹp zai vạn người mên của tớ thế?Lite ai oán nhìn Jack.

Phụttt

Richart ở gần đó nghe thấy lời tự kỉ của Lite không thể nhịn cười nên đã phun trào ngụm rượu vừa mới uống và người nhận lấy nó lại chính là Lite đáng thương.

-R...I...C...H...A...R...T!Lite gần từng tiếng phóng tia điện về chỗ Richart.

Bùm

Chỗ ngồi của Richart đã nát vụn,anh chàng đã nhảy khỏi ghế tránh đi tia sét đưa tay vuốt mũi cười hề hề:

-tớ không thể nhịn cười,tớ không cố ý!

-Cậu...cậu!Mặt Lite đỏ bừng lên liếc xéo Richart.

-Hai người có muốn đánh nhau thì tôi không ý kiến,nhưng nên nhớ đây là đâu!Jack lạnh lùng nhìn hai người.

Không khí dần dần hạ xuống,cả hai đều biết Jack đang cảnh cáo họ.Lite hừ nhẹ quay mặt không nhìn Jack.Còn Richart nhún vai tỏ vẻ chẳng có gì,thấy không khí trong phòng không khí xua tan Lote mở đề phá vỡ sự ngột ngạt:

-Này,các cậu có đề ý đến cô gái vừa vào lớp mình không?

-Việc gì?Jack thờ ơ hỏi

-Cô ta có điều gì đó lạ lắm?dường như đằng sau cô ta có một điều gì đó rất mập mờ!

-Cậu đừng quá đa tâm,cô bé đó chỉ là con người bình thường!Richart tiếp lời chặn ý nghĩ Lite

-Sao cậu biết chắc là cô ta không có vấn đề!Lite nghi vấn

-Tớ và Jack đã tiếp xúc với cô bé đó!còn việc gì cậu hỏi Jack tốt hơn.

Richart nhếch môi lia mắt tiếp nhận sát khí đang biến đổi của Jack mục tiêu là mình.

-Ồ,sảy ra chuyện gì àk!Anh em Lote &Lite đồng thanh.

-Nhiều chuyện!Jack đứng dậy,ánh sáng loé lên Jack biến mất,để lại ba chàng trai mỗi người một suy nghĩ.

Sau khi rời khỏi Bar,Jack xuất hiện phía sau hậu viện của trường đưa tay về phía sau,đưa mắt miên man nhìn về phía mặt hồ,gió thổi làm bay làn tóc rối của hân,trong đôi mắt xám khói lạnh lòng lóe lên vẻ mê man,bâng khuân.Bỗng hân lên tiếng:

-Ứng người đi điều tra về cô gái tên Lương Lưu Ly cho ta,hành động trong im lặng tránh sự chú ý của ông ta!

-Đã biết!Bóng đen biến mất.Đề lại hấn ở đó,ngước lên bầu trời đầy sao lòng nghĩ tới việc hôm đó,Jack lại nhớ tới mùi hương trên cơ thể cô,cảm giác rất quen thuộc.Đưa tay nhặt một chiếc lá đưa lên miệng chậm rãi thổi,giai điệu quen thuộc mỗi khi hấn mệt mỏi,tiếng sáo bay xa thoang thoảng bị gió cuốn đi làm cho lưu mờ,màn đêm phủ đầy lên vai hấn.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Đêm Không Yên Bình(1)

Lê đôi chân mệt mỏi trên con đường dài đầy sỏi đá,cô lại nghĩ đến cuộc đối thoại của Anna và Vime.Phải chăng cô quá vô dụng,luôn là gánh nặng cho họ.Cô trùng bước chân,ngước mắt lên bầu trời đầy sao kia lòng lại đau nhói:

-cha mẹ có phải con gái của người là thứ bỏ đi hay không?Hai dòng lệ nóng trực trào nơi khóe mắt,bàn tay cô ôm lấy nơi ngực trái,trong mắt ánh lên vẻ bất lực.

-Tại sao con phải là người đó,tại sao không phải là ai khác.Áp lực đè nặng lên vai,phải làm sao trọn vẹn đây,con gái của người không mạnh mẽ đúng không?haha..

Cô cười trong nước mắt,tiếng cười vọng vang trên con đường heo hút mù sương trên triền đồi,chi có mình cô đứng đó đơn độc đến nao lòng.Phải chăng thượng đế quá bất công cho cô.

Không ngại ấy không bất công,chi là thử thách cô thôi!đúng cô phải mạnh mẽ để bảo vệ những người thân yêu của cô.

Hít nhẹ một hơi dài,cô lau nhẹ giọt nước mắt,đứng thẳng dậy ngẩng cao đầu mỉm cười,chân xốc balo lưu loát bước thẳng trên con đường sỏi đá đi về ngôi biệt thự trắng cách đó không xa.

(Hai con người,hai trái tim tuy lạc nhau một đoạn đường,có tìm được nhau không hay là chỉ bước qua nhau).

-Thưa tiểu thư!Ngài mới về. Bà quản gia nhìn về mệt mỏi của cô,đưa tay đón lấy chiếc balo thờ dài.

-Vâng!Cháu hơi mệt,bà gọi người chuẩn bị cho cháu món gì nhạt một chút rồi đem lên phòng ngủ cháu nhé!

Cô nói xong,quay đầu nhẹ nhàng trở về phòng,đóng cửa lại ngã người ra phía giường nhắm mắt lại.Khoảng 15' sau cô đưa tay di di trán,ngồi dậy bước tới tủ đồ chọn cho mình bộ váy thoải mái bước vào phòng tắm.Đặt chân nhẹ vào bồn tắm thư thả xoa dịu cơ thể căng cứng trong mấy ngày qua.

-Oah...thoải mái thật!Vừa trêu đùa với quả cầu nước trên tay,cô vừa hát.Từ bên ngoài truyền vào tiếng gõ cửa:

-Tiểu Ly là chị!Anna.Em có trong phòng không?

-Chị vào phòng đi,cửa không khoá,chờ em xíu nhé!

Anna bụng khây thức ăn vào phòng,vừa lúc cô bước ra.

-Giờ này đã trễ sao chị còn ở đến đây?Cô lau khô tóc ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh Anna.

-Hihi,Chị đến xin lỗi bé yêu chuyện tuần qua,sản tiện xin ở ké em ấy mà!Anna nháy mắt tí tòn nhìn cô.

-Có gì phải xin lỗi,em biết ý đồ của chị mà!haha.chị có thể thoải mái ở lại đây,anh hai đi vắng rồi!Cô chu môi ủ rũ.

Anna xoa đầu cô,mỉm cười:

-con bé này,sao thích bám anh em thế,lớn rồi đấy!

-xía,,,

-mà này Tiểu Ly!

-Gi vậy chị!Cô vừa thưởng thức món súp thảo dược,mùi thơm động chóp mũi làm cô thỏa mãn.

-Ngày mai,em cố gắng chú ý nhé,bề ngoài tuy nói là khảo xác nhưng trên thực tế là thời cơ dành cho thể lực của ông ta bành trướng thực lực.

-Hừm!Cô hừ nhẹ chiếc mũi phập phồng:- chị yên tâm,khi nào em không để lộ hơi thở thật sự của mình thì ông ta sẽ không biết đâu!hừ!ông ta không ngờ được rằng con mèo nhỏ bé năm xưa ông ta đuổi cùng giết tận lại vẫn yên ổn sống kề ông ta!.Mắt cô ánh lên vẻ chét chóc,tận sâu trong mắt cô là đoạn kí

ức mật mờ thấm đầm máu và nước mắt.

-Sau 2000năm ông ta không đơn giản đâu,đội binh hùng hậu của ông ta rất mạnh,em đừng chủ quan!

-Em sẽ thận trọng!

-Àh quên mất!Sinh mệnh kế của em đã xuất hiện,nhưng cậu ta sẽ không tuân thuận phục em như ý nghĩ của chị!haizzz

Anna nhớ tới lời kẻ của Vime thờ dài bất lực.

-Chị nói đến là Willi à!hắc hắc!chị cứ để đó rồi cũng có một ngày em sẽ bắt cậu ta kiểm chân bên người vì em biết rõ nhược điểm cậu ta!Cô cười gian manh,Anna nhìn thấy nụ cười đó lông tóc đều dựng cả lên,lông cầu nguyện cho con mèo đen nào đó may mắn được làm con mèo của cô.

Ở đâu đó trên đỉnh núi có một chàng trai toàn thân đen nhẻm,tay cầm lưới hái tử thần ra sức xoa xoa mũi.

Tại ở một căn phòng tối,xung quanh lượn lờ khói sương,chính giữa bày biện chiếc bàn dài nghi ngút khói từ chiếc lư hương toả ra,những lá phù chú ám tì được đặt ngoằn ngoèo trên bàn,đối diện với chúng là Koner,nữ tể ti của chúa tể,đôi mắt kẻ viền mắt mèo,chăm chú nhìn vào chiếc lư hương,môi đỏ mọng nhả ra lời nguyên kêu gọi:

-Ta nhân danh sức mạnh tối thượng,hỡi các linh hồn tội ác đang yên giấc ngủ say,hãy nghe ta triệu kiến.dẫn dắt các ác linh nguyên rửa con người...Nhỏ giọng rì rầm đọc tên cô thu toàn bộ bầu chú vào trong tay Koner nở nụ cười lạnh,đưa tay ra hiệu:

-người đâu,hãy đem những thứ này gieo rất sâu trong khu rừng ngày mai khảo xác cho ta!

Tên hầu cận nhận vật trong tay Koner lui xuống.

-Luu Ly,để ta xem ngươi ngày mai sẽ làm thế nào trải qua!haha...Koner biến mất khỏi phòng chỉ còn lại dư âm của giọng cười âm u của A....

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Đêm Không Yên Bình(2)

Ting...ting...

-alo!Cô nhắm mắt uể oải bắt máy sai tay ra chiếc giường thân yêu.

-Tiểu Ly,cậu thay đồ đi tớ sang đón cậu đến một nơi!Sena bo lô bô la trong điện thoại.

-Bây giờ là mấy giờ rồi?

-8h hơn rồi đấy!Sena đáp. Vậy nhé tí tớ sang đón.

-Ơ..này..này..

Tútttt...tútttt

Haizzz từ lúc quen biết Sena cô cảm giác bản thân mình thay đổi,hoà đồng hơn thì phải,cô bước nhẹ xuống giường vươn tay kéo màn che cửa sổ,ánh sáng bỗng nhiên chói lóa cả căn phòng,cô vươn tay che mắt để ánh sáng dần thích nghi thì cô nở nụ cười nhẹ,ngoài song cửa sổ cánh bằng lăng rụng theo gió cuốn vào đập nhẹ lên làn tóc tô điểm nụ cười đẹp tựa thiên sứ của cô.Quay lưng,đưa tay lấy cánh bằng lăng đặt nhẹ xuống chiếc bàn trang điểm,cô chọn cho mình chiếc váy trắng bằng vải voan thanh thoát bước vào phòng tắm.

Ngâm mình vào làn nước ấm buổi sáng làm cô thoải mái mỉm cười,quên đi cái mệt mỏi vì thức khuya xem toàn bộ tài liệu các đại gia tộc mà Anna đã đưa cho cô.

Sau nửa tiếng đồng hồ,cô bước ra với chiếc váy trắng đơn giản nhưng tôn lên làn da nhẵn nhụi như hoa sứ của cô,làn tóc được tết hồ lệch sang một bên buộc bằng dây nuy bằng trắng,cô nhẹ nhàng cài nẹp hoa bằng lăng lên mái tóc bước xuống lầu.

Sena đang ngồi dưới lầu,nghe tiếng động từ cầu thang thì ngược nhìn rồi mỉm cười,hôm nay cô nàng Sena ngây ngô trong chiếc váy hồng hello kitty,thắt bím hai bên đội hồ chiếc nón cối cùng chiếc kính ngố tròn.

-Vào ăn sáng cùng tớ rồi chúng ta cùng đi!Cô cười với Sena bước thẳng vào phòng ăn,Sena gật đầu,tíu tít chạy theo cô.

Cầm ly sữa uống một ngụm, cô hỏi:

-Sena lúc này cậu bảo chúng ta đi đâu?

-hihi, đi chọn một thứ vũ khí cho cậu ở bên cửa hàng của Hames thị trấn!

-ồh! Vậy ta đi thôi! Cô nháy mắt kéo tay Sena ra xe.

Sau khoảng 15' đi xe, dừng tại một cửa hàng trong xóm uất, lu mờ với con phố nhộn nhịp, cô đưa tay đẩy nhẹ cánh cửa, chiếc chuông gió phong thủy chạm vào khung cửa kêu đing đing đang đang.

Không khí yên ắng bên trong yên ắng đến kì lạ, tách biệt sự ồn ào bên ngoài, đưa mắt cách bày trí cổ quái như nơi đây chưa từng quét dọn, cô nhíu mày nhìn Sena.

Liền hiểu ý cô, Sena nhanh nhẩu giải thích:

-Ông chủ cửa hàng là một quái nhân, ông ấy luôn thích sống và bày trí như vậy, nên cậu đừng nghi ngại, ông ấy rất thích sự tăm, đồ ở đây rất tốt!

Gật đầu

Cô bước vài bước quan sát vật xung quanh, trong khi đó Sena í ới gọi:

-Ông Davis! Ông có ở đây không? cháu Sena đây ạ.

Từ phía sau tấm gương phản chiếu, Davis bước ra nhìn Sena từ tốn:

-Sena hôm nay đến thăm ông à!

-Dạ vâng ạ! Sẵn tiện cháu dẫn bạn đến chọn đồ luôn! hihi

Sena cười cười nhìn Davis

-Hừ, ta biết ngay mà, đầu khi không cháu rảnh rồi thời gian đến thăm ông già này! Davis vuốt râu giả bộ giận Sena.

-Đầu phải vậy, cháu thăm ông thật mà!

Nắm lấy cánh tay Davis nũng nịu.

-Vậy bạn cháu đâu!

Sena đưa tay chỉ về phía cô, theo hướng tay Davis nhìn thấy bóng lưng cô, quanh thân một vòng ánh sáng mờ ảo bao phủ, Davis nhíu mày

“Hừm, là cấm chế thượng cổ, sao lại che giấu hơi thở và thân phận”

-Bạn ấy là nhân loại, tôi nay có cuộc khảo sát cháu muốn chọn cho cô ấy một món vũ khí để cậu ấy dễ bảo vệ mình!

-Con nó cô bé đó là nhân loại! Davis nghi ngờ nhìn Sena

-Đúng như vậy! Sena đáp gọn.

-ừh! Nào ta sang bên cô bé đó! Davis bước nhanh gần đến cô, ông muốn xác định thực sự cô là ai?

Còn cô đang nhíu mày nhìn chằm chằm hộp gỗ in hoa văn mạn đà la cùng dòng chữ văn tự cổ xưa, trong tiềm thức như có ai thôi thúc cô đến bên nó, vươn tay phui nhẹ lớp bụi mỏng, cô vừa chạm vào chiếc hộp gỗ bỗng loé sáng, bật tung ra ánh sáng trắng lượn lờ bay ra, sau một hồi thích ứng thì nhìn vào bên trong là một dây băng lụa mỏng, linh khí bao trùm xung quanh, tay cô vô ý thức chạm nhẹ vào tấm lụa, dường như có linh tính dải lụa quấn chặt vào cổ tay cô như thương nhớ chủ nhân mình rất lâu vậy, trong lúc cô thần thờ thì Davis trợn mắt, toàn thân run lên nhìn việc vừa mới diễn ra, tâm liền động:

“Lúc trước người đó từng nói khi băng tằm tìm được chủ nhân thì thế giới sẽ thay đổi người kế vị, thân sẽ trở lại, cứ rồi nhân gian!”

Sena thì khác, chỉ ngó ngán nhìn dải lụa, rồi nhìn cô xong rồi cười vui lôi kéo đang trong trạng thái không xác định đến cạnh cô:

-Tiểu Ly trên tay cậu là thứ gì vậy? trong không giống vải mà chẳng giống dây?

-Tớ không rõ nữa! Cô lắc đầu.

-Này cô bé! Davis nhìn chằm chằm cô như thể muốn tìm cho ra trên người cô có vết nứt nào không.

-Ông gọi cháu! Cô nhìn Davis

-Đúng,thứ trên tay cháu là Băng Tầm,nó đã nhận cháu là chủ nhân rồi!

- Vì sao lại là cháu?

- Vì Băng Tầm đã ngủ say cả 1000năm nay,khi nó tìm được chủ nhân trong thần thức của nó thì tự động nó thức tỉnh!

-aaaa,ông nói đây là Băng Tầm trong cổ thư hả?vật vừa sinh ra đã chứa linh khí thiên địa,có tính lấy nhu khắc cương,bảo vệ người sở hữu,....

Cô đang tiếp thu những gì vừa nghe,choáng váng nhìn lại thứ quẩn chặt trên tay.

“Đây là cô quá may mắn không đây!”

Davis nãy giờ đánh giá cô,và chắc chắn rằng cô không phải nhân loại,nhưng tại sao cô phải giấu thân phận mình.

- Vậy ông ra giá,cháu sẽ mua!

- Vật đã có duyên với cháu,ta không nhận tiền đâu!

-Như vậy không thể!Cô từ chối.

-Cậu đừng từ chối,ông ấy chỉ làm theo tính mình thôi,nếu cậu không nhận ông ấy sẽ giận mất!

-Không nhưng nhị gì cả!Davis dứt khoát.

- vâng!

- Vui rồi nhé!cậu có vũ khí phòng thân tốt củng yên tâm!Thôi trời đã chuẩn bị lặn,chúng mình trở về chuẩn bị thôi!Quay sang Davis: -Thưa ông,chúng cháu cáo từ,hẹn ngày khác gặp lại ạ!

-Ừ!hẹn gặp lại.Davis đưa tiễn cô và Sena ra cửa xong quay vào trong tiến đến tấm gương rồi biến mất.

Trời chiều dần khuất,đêm nay cuộc khảo sát bắt đầu mọi chuyện sẽ thế nào đây!

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Đêm Không Yên Bình (3)

Sau khi từ cửa hàng của Davis trở về,cô về phòng chuẩn bị cho cuộc khảo sát tối nay,chị anna đã đến khu tập sớm để phân phó kiểm tra an toàn của kết giới và nhân lực phòng hộ các học viên trong quá trình khảo sát.

Cốc...cốc..

-Ai đó!Cô vừa vuốt Băng Tầm trên tay vọng ra cửa nhẹ hỏi

-Là anh Vime đây!anh vào được chứ?Vime nói với vào.

Hữm sao giờ này Vime lại đến đây nhì.Cô choàng dậy bước đến mở nắm cửa:

-Không phải giờ này anh đang bận rộn lắm sao lại đến đây?

-Anh đến đưa em thứ này rồi đi ngay ấy!Vime chìa tay ra một viên ngọc ánh ra những tia lưu ly bao trùm,Cô đưa tay nhận lấy.

-Đây là... Ngơ ngơ nhìn Vime tò mò.

-Là vật có thể bảo vệ em một mạng khi em rơi vào tình thế cấp bách gọi là Ngọc Lưu Ly!Anh cảm nhận kì khảo sát này có nhiều điều nguy hiểm mong em cẩn thận!Vime vỗ nhẹ đầu Cô rồi quay lưng bước xuống lầu.

Nhìn viên ngọc loé sáng trong lòng bàn tay,lòng dâng lên một phần ấm áp.Nhìn đồng hồ cũng gần đến giờ tập trung,cô đem ngọc đưa vào túi dự trữ lúc trước anh hai cho cô,xong cô thay đồng phục và khoác lên chiếc áo choàng pháp sư lên vai,bước nhẹ ra khỏi phòng,vừa ra cửa cô ngược nhìn mảnh trăng khuyết trên cao,mỉm cười chân tiếp bước đến trường.

Dưới sân vô văn học viên các lớp đã tập trung gần đầy đủ, cô nhìn thấy Sena đang đứng cùng hai chàng trai trò chuyện rất vui vẻ, cô cũng đi thông thả đến vô vai Sena:

-Này!

-Ách...ai...ơ Tiểu Ly cậu đến rồi àk!Nào lại đây tớ giới thiệu với cậu hai người bạn nổi khổ của tớ!Sena lôi tay cô quay sang hai chàng trai đưa tay chỉ về phía họ:

-Giới thiệu với cậu đây là anh em Lite &Lote,họ là anh em song sinh,tính cách chẳng giống nhau tí nào!Àk còn đây là bạn thân mà tớ mới quen được tớ nói với hai cậu lúc nãy ấy!Sena đưa tay vô vai cô cười híp mắt.

-Chào cô nàng xinh đẹp,mình là Lite anh của Lote! Lite nắm nhẹ tay cô hôn nhẹ như một lời chào quý tộc.Cô nhìn nụ cười ngả ngón của Lite lại nhìn về trầm ổn của Lote nhìn cô cười gật đầu bên cạnh thì lắc đầu,Sena nói không sai mà,nếu Sena không nói và hai khuôn mặt giống nhau kia thì cô tưởng họ không phải là anh em.

Ááá....

-Này cậu thôi tỏ thái độ ngả ngón kia không,Tiểu Ly là bạn của tớ,cậu mà lên phen thì...!Sena vừa nhéo tay Lite vừa trừng mắt hăm dọa.

-Tớ chỉ chào hỏi cô ấy thôi mà!Xoa xoa chiếc tai đang đồ ùng lên của mình ai oán nhìn Sena.

-Hừ..Sena cười đều lia mắt nhìn Lite.

-haha...tớ không nói gì!haha Lite cười ha hả nhảy sang vô về Sena.

-Chào cậu,tớ là Lote,anh tớ lúc nào cũng như thế,mong cậu bỏ qua!Giọng trầm ấm của Lote bên tai,khi mắt cô đang chăm chú nhìn Sena với Lite đang rượt đuổi nhau cách đó không xa.

-Làm bạn với cậu được không?Lote dò hỏi nhìn cô.

-Là bạn tốt của Sena cũng là bạn của tôi!quay sang nhìn Lote mỉm cười,nụ cười nhẹ nhưng nó đẹp làm cho Lote nhất thời ngơ ngẩn.

Thịch...nụ cười nhẹ của cô lọt vào mắt chàng trai có mái tóc xanh đứng trên lầu cao,không ai xa lạ là Richart,tim Y rung nhẹ khi bắt gặp nụ cười này.Đưa bàn tay đặt lên nơi trái tim đang loạn một nhịp của mình lắc đầu mỉm cười,mỗi mấp máy:

-cô nàng dễ thương,anh sẽ chinh phục em!lời nhip rồi!

Richart biến mất,chỉ vương vãn sợi tơ nguyệt lão se rồi đầu đó.

Loa phát thanh của trường ngưng hẳn,nhìn hàng người thẳng tắp phía dưới đang chăm chú trên khán đài,các cánh cửa không gian lần lượt xuất hiện,đầu tiên là Anna bước ra vẫn là vẻ ngạo nghễ đó,xuất thân cầm trên tay thanh hoá trượng,nói tiếp là vị hiệu trưởng trẻ tuổi nhất của ngôi trường từ trước đến nay bước ra,mái tóc vàng óng ánh phẳng phất dưới ánh lửa trên những ngọn đuốc phía xa làm nổi bật khuôn mặt tựa những vị thần đó không ai khác là Vime chúng ta,phía sau hai người lần lượt các gia chủ của đại gia tộc bước ra,đồng thời người đại diện của hội đồng pháp chế cũng xuất hiện.

Ở phía dưới cô và Sena đang trừng mắt kinh ngạc nhìn vị giám khảo cuối cùng,cô quay sang nhìn Sena:

-Sena,sao ông Davis lại đứng trên ấy thế?

Sena lắc đầu:

-tớ chẳng rõ nữa,sao ông ấy lại là người đại diện được chứ,ông ấy chỉ là vị pháp sư bình thường mà! Sena nhìn chăm chăm Davis trên đài,cảm nhận ánh mắt ghim vào mình,ông Davis tìm kiếm nhìn thấy Sena và cô nên gật nhẹ đầu cười chào.

-Sau cuộc khảo xác tớ phải rõ chuyện này,sao ông ấy lại giấu cơ chứ!Sena phồng má giận dữ.

-Các em im lặng,sau đây là thẻ lệ cuộc khảo xác,để có thể xác nhận các em là học viên của trường,trên đây có một thùng thăm bắt đồng đội,một đội gồm 6người,phân chia nhau và hỗ trợ,cửa không gian đưa các em đến khu rừng chết phía Tây,nhiệm vụ các em là lấy trog tay 6mảnh ghép biểu trưng của trường,qui định là không được giết chết người khác,chỉ được đấu đá thương và bây giờ bắt đầu bốc thăm!Tiếng Vime vừa dứt Anna đem thùng thăm lên phía trước mở phong ấn lần lượt các hàng bước lên một lúc sao cả khán đài lại ồn ào.Nhìn lá thăm Sena nhảy chồm về phía cô đang đứng đó nhìn xung quanh không đếm xỉa đến ai:

-Tiểu Lyyy cậu số mấy thế số4 này!Sena đưa tay giật phiếu thăm mở ra nhìn vào,rồi ôm chầm cô hét mừng rỡ:

-oah tuyệt thật tớ cùng đội với cậu này!

-Ừ tớ biết rồi!Trả lời Sena,cô thu hồi tầm mắt. Lạ nhỉ hình như lúc này mình cảm giác có ai nhìn mình sao giờ biến mất rồi!

-Tiểu Ly cậu sao vậy?có chuyện gì sao!Sena lo lắng kéo tay cô.

-Không có gì?tại tớ lo lắng xúu thôi!Cô mỉm cười trấn an.Từ đằng xa anh em song sinh bước tới gần cô và Sena,đi theo cùng là hai người cô gặp hôm ở khu cấm.Nheo nheo đôi mắt thì giọng ngả ngớn,lạnh nhạt vang lên bên cạnh:

-chào nhân loại,tôi không ngờ mình lại cùng đội với cô đấy!Hắn nhếch môi,tia mắt thú vị vụt qua.

Cô nắm chặt tay,lòng kiên trì không đánh vào mặt hắn,điên mắt thôi! Cô còn có việc phải làm.Quay nguỵch đi,cười mỉm bắt tay chào với Richart:

-chào anh,mong lần khảo xác giúp đỡ nhé!

Đón nhận bàn tay nhỏ bé,tim Richart lại loạn nhịp:

-anh và mọi người sẽ chiều cô em cô bé ạ! Richart nở nụ cười tươi hút hồn các nữ pháp sư gần đấy và cũng kéo ánh mắt ghen tị và hâm mộ.

Hắn đứng nhìn hành động ngớ lơ,rồi lại quan tâm Richart,tim hắn lại khó chịu,cảm giác này lại xuất hiện,là thứ gì chứ.mỗi khi gặp mặt cô ta mình lại như vậy.hừ hừ.

-hề hề,Jack bọn tôi không ngờ cậu sẽ tham gia đấy!Lite&Lote mỗi đứa choàng một bên vai của hắn,làm hắn nhăn mặt đẩy ra.

-Tránh ra!!

Từuuuu...

Một loạt tiếng tù và bố trí xuất phát đã thông báo cuộc khảo xác bắt đầu,những cánh cổng không gian xếp theo móc số lần lượt xuất hiện,Sena nhanh chân lôi kéo Cô và những người bạn của mình vào cánh cổng,tích tắc vòng xoáy đưa cả nhóm vào khu rừng,một mảnh rừng trúc xum xuê,xung quanh lại lẩn vẩn các linh hồn bị cảm hóa,mọi người nối tiếp bước nhau đi sâu vào trong,bỗng gió nổi lên,sương mù xuất hiện,thanh kiếm của Sena rung lên,nhìn mọi người hô hoán:

-Có Âm khí!mọi người cẩn thận!

Hắn nhìn cô rồi lại bước lên phân phó:

-Đây là do Phong Lang tạo ra,mọi người hãy xoay thành vòng tròn!còn cô. tay chỉ về phía tiểu Ly:-vào tâm của vòntròn đi!

Nhanh chóng mọi người đã bố trí xong,nhìn loạt sương mù càng dày đặc,Richart nhìn Lite và Lote phân phó:

-Các cậu khếch lại vòng tròn bảo vệ tiểu Ly,tôi và Jack sẽ nghênh chiến với nó!

-Ok!Lite&Lote đồng thanh rút vũ khí,xoay nhẹ thu hẹp vòng tròn,Cô thì nhìn đăm đăm phía Hắn và Richart khuất dạng,lòng trời dậy cảm xúc khó tả.

Phía sau sương mù,hắn vừa quan sát xung quanh lại cười lạnh:

-tôi không ngờ,một ngày tôi với cậu lại đứng ra chiến đấu cùng nhau đấy!

-Đó chỉ là nhiệm vụ thôi!Richart lắc đầu cười.

-Hừ!Hắn dè dặt nhắm thẳng cây trúc rung lên ở phía trước,xuất ra ám tiễn:

Vúttttt

Phấp....

Hónnnggg....aaaa

Hàng loạt âm thanh vang lên nhìn về phía cây trúc,bóng dáng con Phong Lang dùng ẩn thân che mắt đã lộ diện,vùng bụng nó máy chày ồ ạt:

-Lũ pháp sư khôn kiếp,các người nghỉ vào sương mù của ta thì có thể ra hay sao?

Mắt Phong Lang long xòng xọc nhìn Hắn và Richart.

-Này.người nói thế thì ta phải tin sao,lời đe dọa của người đối với bọn ta đâu?Hắn trừng mắt,ra lệnh cho Richart:

-Cậu xử lí nhanh,gọn,lẹ đi!Hắn nghiêng người vào nhánh trúc,nhìn Richart.

-Jack cậu..cậu...!Đưa tay tức nghẹn họng trôn trôn nhìn hắn.

-Gi?Hắn thờ ơ đáp

-Tức chết tới!Richart hùng hổ liếc xéo hấn,nhấc chân bước về phía Phong Lang,lòng nguyên rủa hấn`trêu cho máu Phong Lang sôi lên,rồi bắt mình xử lí,hừhừ,tì bì,vô sỉ“.Nhìn khuôn mặt của Richart,hấn khinh bỉ:

-Này tôi biết cậu đang nghĩ gì đấy!mau đi!

“Aaa hận chết ta,khi làm bạn với một con ma ca rồng bán bạn bè mà”Richart gào thét khi né tránh đòn của Phong Lang.

(Tg:jack anh phúc hắc vừa thôi,ôi ôi..

Jack:thì sao nào*nô nụ cười vô sỉ tiến lại gần*

Tg: =.=....aaaa đứng lại đừng lại gần* co chân quay đầu chạy)

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Đêm Không Yên Bình (4)

Rầm..

Tà áo nhuộm đỏ một mảng,thân hình Richart liêu xiêu thoáng ngã ra đất,con Phong Lang kẻ đó bị thương khá nặng sau những đòn dứt khoát của Richart,nó phi phò từng đôi mắt xanh đen nhìn hấn và Richart:

-Các ngươi giết chết ta thì lũ đồng bạn của các ngươi sẽ an toàn hay sao?haha....

Hấn nhúu mày,bước chậm đến bên Phong Lang cuối người xuống đâm kiếm vào yết hầu Phong Lang tra hỏi:

-Ngươi một Phong Lang cấp bậc bá tước lại ngạo mạn công kích ta,hừ!còn non nớt lắm!nói mau ý vừa nảy ngươi nói ám chỉ điều gì!

Đôi mắt xám hấn lên những tia lạnh lẽo,làn toả hàn băng đâm sâu vào tâm can của Phong Lang.Một phút trước đó nó vẫn còn khinh bỉ hai người trước mặt nhưng mà giờ đây nó sợ,ánh mắt của người đối diện,thật đáng sợ,Phong Lang chấn động đần mặt nhìn hấn.

Jack thấy Phong Lang không lên tiếng liền ấn kiếm sâu hơn,dòng máu xanh nương theo thanh kiếm rơi tí tách trên mặt đất,tạo ra một mảnh u ám.

Phong Lang cuối sát xuống thoi thóp:

-Ta nói đồng bạn của các ngươi sắp chết đến nơi rồi,ta đến đây cùng bọn U Linh,chắc có lẽ bây giờ chúng đã bắt được người chúng cần xử lí,hộc....ccc..ta đã nói hết các ngươi muốn chém,muốn giết thì tùy!Phong Lang nhắm mắt chờ Hấn hạ kiếm.

Phập...

-Ta thành toàn cho ngươi!nên nhớ kiếp sau đừng động vào thứ không nên động!

Quay lưng bước thẳng đến bên Richart ném cho một bình dược trị thương phun chấm biếm:

-Không tự lượng sức mình,vô dụng!

Chân bước nhanh về phía cả bọn đang chờ hai người.Phía sau tay Richart nắm chặt trong tích tắc buông lỏng rồi đứng dậy nổi bước theo hấn.

Đi được một đoạn,hàng loạt âm thanh vang lên làm bước chân hai người càng gia tăng tốc độ,chẳng mấy chốc đã xuất hiện tại vị trí của đồng bạn,cảnh rừng trúc hoang tàn,những vết cắt trên thanh trúc,anh em Lite&Lote chật vật đến khó tả,còn Sena cũng không khá hơn là mấy tóc tai rối bời,mặt lấm lem nước mắt,vừa nhìn thấy hấn và Richart liền bỏ nhào đến:

-Jack, cậu phải cứu tiểu Ly,làm ơn hãy cứu cô ấy!Richart cả cậu nữa hãy giúp tớ tìm ra tiểu Ly...hức...hức...điều tại tớ,tại tớ cả,không phải gì bảo vệ cho tớ cô ấy cũng sẽ không bị bắt đi...hức..h.ức...!

Sena rơi nước mắt dần dụa,môi mấp máy dần tuột khỏi tay ngắt đi.Hấn liếc Richart ý bảo lo cho Sena,rồi bước đến bên cạnh hai người bạn của mình hỏi:

-Khi bọn tớ đi đã xảy ra chuyện gì?

Lite nhìn Lote thấy vẻ áy náy trong mắt em trai nên chính bản thân mở miệng:

-Khi các cậu vừa đi thì sương mù nổi lòng ở chỗ bọn tớ,nhưng kì lạ lại xuất hiện các U Linh,chúng bủa vây công kích chúng tớ,vừa bảo vệ cho tiểu Ly

vừa chiến đấu với chúng,nhưng chúng tớ nhận ra bọn U Linh này như bị điều khiển,chúng không chết được,do có sơ hở buông lỏng ý thức bọn chúng tấn công,chúng tớ ra sức đỡ đòn nhưng Tiểu Ly đã nhảy ra che chắn bọn tớ,mục tiêu của chúng hình như là tiểu Ly,khi tóm gọn được tiểu Ly bọn chúng biến mất!

-Chết tiệt!hắn đâm mạnh xuống nền đất,hừ cô ta ngu ngốc hay là không có não,một nhân loại có thể chiến đấu với lũ U Linh đó sao.

Hắn hừ mũi quay sang Richart:

-Tôi cho cậu 15' không biết bằng cách nào phải tìm được cô ta!không thì giao ước giữa chúng ta kết thúc được rồi!

-Cậu...đang uy hiếp tôi!Richart hét lên.

-An nguy của tiểu Ly trong chờ vào cậu đấy!giúp chúng tớ đi!Lite&Lote đồng thanh năn nỉ Richart.

-hừ!Đặt nhẹ Sena vào tay Lote.Richart ngồi xuống,nhắm mắt niệm chú mở Nhân thuật tìm kiếm.

Trong khi bọn hắn sốt sắng tìm kiếm cô,thì bên này cô đang vật vả ra tay với những tên U Linh.

Tay tung nhanh Băng Tầm về phía tên trước mắt gói gọn bóp nát,xoay người tung nhẹ điểm lên nhánh trúc kế bên nắm lấy ngọn kéo hạ xuống mặt đất chờ bọn U Linh tiến gần cô buông tay,nhánh trúc bật ngửa lúi theo vài tên U Linh,cô phúi tay vuốt mũi trùng mắt về mấy tên U Linh còn lại.

Bọn chúng trợn mắt nhìn người phía trước lòng run rẩy:không thể nào,nhân loại sao ác ma đến vậy,không không,bọn chúng sai rồi,bắt ngay con người này,aaaa!

-hìhì!Cô đưa tay che miệng cười nhìn thẳng bọn chúng,lạnh giọng:

-Nói,ai sai các người đến giết ta!

-Không ai sai bọn ta cả!Tên U Linh hást hàm nhìn Cô.

-Vậy sao!Đôi mắt ôliu yên lặng xoáy sâu vào bọn U Linh,làm bọn chúng run run.

-Các người xông lên,sử lí cô ta mau,cô ta chỉ là nhân loại!Tên U Linh cầm đầu gầm lên.

-haha!Cô cười lạnh nhìn những U Linh chuyển về bản thể bay lượn lơ công kích cô.

Tay điểm nhẹ mi tâm cánh hoa mạn đà la xuất hiện xuất ra tinh thần nhìn về phía U Linh,chân tựa như cánh vũ điểm nhẹ tung người lên không trung,xuất ra những tia linh khí,những cánh hoa mềm mại sắc đỏ điểm lẹ lúi theo tia linh khí chém sâu vào yếu điểm của bọn U Linh tức khắc cánh hoa trở nên sắc bén ăn mòn U Linh tan thành mây khói,trong thời gian tích tắc chỉ còn lại tên cầm đầu đang ra sức chống đối cô,nhân lúc cô tìm sơ hở của hắn thì từ phía sau một lực đánh vào lưng cô.

Phụttt..

Dòng máu đỏ tươi tuôn theo khoe môi cô thấm đẫm chiếc áo tím cô đang mặc,sắc mặt cô trắng bệch ngã trên đất.

-khắc....khắccc...người tưởng ta dễ dàng chết trong tay người sao!chết đi!hắn tung mạnh ám khí theo lòng bàn tay hướng đầu cô ấn xuống!

Cô nhắm mắt,nghe mình sẽ chết sao!không thể!

Bummmmm

Viên ngọc Lưu Ly vươn lên bao trùm lấy thân thể cô,xuất ra lực đè nén,bóp nát U Linh trước mắt,xong rơi nhẹ vào bàn tay cô.

Cô vuốt nhẹ viên ngọc rồi một trận chóiang văng cô ngã đi!

Đúng lúc viên ngọc bảo vệ cô tiêu diệt U Linh,nhìn về mặt trước khi mất ý thức của cô cả bọn bước đến,lo lắng có,ngờ ngàng cũng có,trong khi cả bọn sững sờ nhìn cô,thì Sena lại nhào tới ôm cô bù lu,bù loa.

(M.n đọc cho mình ý kiến nhé!tớ viết truyện không tốt lắm :()

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Động Tĩnh!

-tớ không sao!Tiểu Ly vươn tay lau đi giọt nước mắt trên gương mặt bầu bình của Sena,đôi môi tái nhợt mỉm cười.

Đã rất lâu rồi cô không còn cảm giác ấm áp như hôm nay,nhờ có nguy hiểm mới biết ai quan tâm mình,cô sẽ trân trọng điều này,thề với lòng sẽ bảo vệ họ.

Tiểu Ly ngẩng cao đầu nhìn bốn chàng trai trước mắt,tuy họ có vẻ ngoài thái độ khác nhau,nhưng sâu trong mắt họ cô cảm nhận được một tia quan tâm,quan sát kĩ mọi người,tiểu Ly nhắm mắt trong vòng tay Sena nghỉ ngơi mọi thứ còn lại đều giao cho mấy người đó vậy.

cả tiếng đồng hồ sau,cả nhóm lại tiếp tục hành trình gian dờ hiện tại trong tay đã có ba mảnh ghép rồi chỉ còn lại mảnh ghép cuối cùng nữa thôi,bước chân không ngừng hoạt động,hiện tại cả nhóm đã mệt lã sau một khoảng thời gian vất lộn với bọn thú linh để tiếp nhận mảnh ghép,càng vào sâu khu rừng càng trở nên u ám và nồng đậm tử khí.Đúng với cái tên của nó khu Rừng Chết

-aii...aiii cái quái gì thế,trường gây khó dễ chúng ta à!Lite không chịu nổi mùi vị tử khí lượn lờ quanh thân lên tiếng bất mãn.

-không đâu Lite!hình như mình rơi vào vòng ám của lũ phù thủy rồi!Lote nghiêm nghị trả lời đồng thời phóng ra nhãn xuất thăm dò.

Nghe tiếng Lote cả nhóm đều ngẩn ra.

-Này có chắc chắn không đây!Sena run sợ nhìn đảo đất.Tiểu Ly đưa tay vỗ nhẹ bờ vai trấn an Sena,môi nhợt nhạt từ tốn nói:

-Lote nói không sai,nhưng vẫn thiếu một thứ!Môi cô ngày càng kéo sâu hơn nhìn chăm chăm phía trước.

-hửm.thứ cô nói là gì?Hắn tò mò

-bọn U Linh được triệu hồi từ cấm giới!

-CÁI GÌ!cả nhóm đồng thanh nhìn về phía Tiểu Ly.

Richart từ tốn hỏi:

-Không thể như thế được,cấm giới là nơi cất giữ đọa đầy những linh hồn tội lỗi,không có sự triệu hồi của phù thủy cấp cao thì không bao giờ xuất hiện tại đây_ vì sao em lại biết?

-hừ,ta nhớ rõ nhân loại không thể tìm hiểu về U Linh và Cồng Giới kia mà?Thực sự cô là ai?Hắn trừng mắt lạnh giọng quát.

Không trả lời câu hỏi của mọi người,Tiểu Ly lạnh mặt bước chân nhanh về phía trước ba bước.

Cả nhóm phía sau liên tục nháo nhào hỏi tiểu Ly nhưng không nhận được lời đáp trả.Hắn bực dọc bước tới định nắm tay cô thì:

-khắc...khắc.....

Một tràng dài tiếng cười u ám từ bốn phía vọng lại,xâm nhập vào đầu óc của cả bọn.sena ôm đầu khụy xuống,tiếp theo đó là lite và lote,đôi môi của từng người nhợt nhạt như bị rút cạn sinh lực trong cơ thể,nhưng riêng Jack,Richart và Tiểu Ly không ảnh hưởng

Cô xoay người hét lên:Richart anh mau mở kết giới bao bọc 3người họ lại.

Chưa đầy 1phút thì toàn bộ 3người họ nằm gọn trong kết giới.

Jack lấy làm lạ vì sao họ bị ảnh hưởng nhưng cô không bị gì cả?thực sự cô là ai!một loạt giấu chấm hỏi trong đầu.

-Này,anh đứng thù người đó làm gì,muốn chết à!Cô đánh mạnh vào lưng hắn.

-Cô tại sao lại không bị gì?Hắn nhìn xoáy vào mắt cô.

-quên tôi là ai à!âm thuật chỉ ảnh hưởng đến mấy người chứ không ảnh hưởng tới nhân loại nhỏ bé như tôi,anh không mau ra tay thì mọi người sẽ làm vật tế cho chúng đấy,anh muốn chết nhưng tôi thì không!

Vừa dứt câu cô lạnh lùng bước về phía trước,hắn và mọi người nhìn theo hướng cô đi,bước chân nhỏ bé nhưng ngập tràn mùi vị cô độc,xa xôi.Phải chăng đây mới chính là cô,một con sói mang dòng máu vương giả,khát máu.Bừng tỉnh sau suy nghĩ hắn vút chạy theo hướng cô vừa đi khỏi.

Đi khoảng 15 phút sâu vào trong khu rừng,men theo giọng cười giờ đây cô đang đứng trước cửa hang đá sâu hun hút.Quay sang hắn hất cằm:

-Anh đi tiên phong!

Hắn nhăn mặt,từ trước đến giờ không ai có thể sai khiến hắn trừ một người,vậy mà hôm nay bị con người...

-hừ!

Jack bước từng bước một vào trong ngón tay phụt lên 1 ngọn lửa màu tím nhạt, soi sáng một vòng trong hang, cô theo sau chân hắn cẩn trọng.

-thật ra thứ đó là gì, mà cô phải đến đây?

-một lá phù chú sai khiến bọn ác linh được kêu gọi từ địa ngục, nếu không tìm thấy thì ta không thể tóm gọn chúng! Mắt nhìn quanh cô giải thích.

-tại sao cô lại biết rõ điều này! thực ra cô là ai? hắn dừng bước chân quay sang kéo mạnh tay phải của cô, do phản ứng không kịp thời khuôn mặt nhỏ bé đập mạnh vào lồng ngực săn chắc thoang thoang mùi đàn hương nam tính, ngược mặt lên đưa tay xoa mũi đỏ ửng vì va chạm vừa rồi cô vùng vẩy cái tay còn lại thật lúi cách xa hắn vài bước, người này cho cô cảm giác quen thuộc nhưng lại mờ nhạt:

-tôi là ai anh không cần bận tâm, việc quan trọng bây giờ là tìm lá phù chú và ra khỏi cái nơi chết tiệt này!

Hắn trầm ngâm xoay người bước tiếp, không gian xung quanh tối dần, âm u đến gai người, nhưng không làm ảnh hưởng đến suy nghĩ của cả hai.

Đi sâu vào trong những dây mộc dài ngoằn ngoèo che lấp một khoảng trống phía trước mặt, cô rút nhẹ trong túi trữ vật thanh đao hôm trước khi đi anh trai đã để lại cho cô dùng khi cần cắt đứt chúng đi, ánh sáng lóe lên sau mớ dây hỗn độn vừa rút xuống, trước mặt hai người là một đầm lầy đầy bùn nhơ sồi sục, ở giữa đầm là tấm phù chú cần tìm.

Không gian yên tĩnh bỗng chốc rung chuyển, vệt đất dưới chân mọc khoảng to, hắn chồm đến ôm cô phóng thích đôi cánh bay vút lên qua phía đất bên đầm lầy.

Buông cô xuống, hắn quét mắt một vòng quan sát, thì từ dưới lớp bùn nhơ nhóp trồi lên hàng chục con vampire cấp thấp, hướng hai người bò lên.

-Cô đứng ở đây đừng động đây! Hắn vẽ một vòng cấm vệ xung quanh cô, hóa ra hai thanh kiếm 1 xám 1 tím bay thẳng về lũ vampire.

Đến một tên hắn hạ một tên, những đường cắt sắt bén, ra tay nhanh chóng, sau 30 phút sức hắn dần hao tổn mà bọn vampire ngày càng nhiều, chúng với lấy hắn lôi kéo hắn vào bùn lầy, đưa tay phụt 1 ngọn lửa tím phóng mạnh vào lũ vampire nhưng hoàn toàn không hề ảnh hưởng, phía bờ bên này cô nhìn thấy hắn gặp nguy hiểm nên choàng mình ra khỏi cấm vệ dùng linh khí của mình truyền dòng thủy tề từ lòng bàn tay phải g thanh rẩy về phía lũ vampire, may mắn hắn thoát khỏi bay vút lên.

-anh bay lên cao nhắm thẳng vào lá phù chú, hãy dùng lửa thiêu đốt nó, nhanh lên để tôi cảm sự chúng! vừa gấp gấp nói với hắn, cô phóng những luồng thủy tề trong tay về phía lũ dưới chân hắn.

Nghe cô nói, hắn bay vút lên cao, nhìn thẳng vào lá phù chú đưa tay với lấy, đem ngọn lửa Linh hỏa thiêu đốt hoàn toàn, s khi lá phù chú được tiêu hủy, mặt đầm lầy trở nên yên lặng, lũ vampire biến mất không thấy bóng dáng. Hắn đáp nhẹ xuống cạnh cô:

-Cô không sao chứ!

Ngồi bệt xuống đất, thở hồng hộc, cô xoa tay:-không sao!

Nhìn khuôn mặt nhợt nhạt nhưng lại kiên định của cô hắn thấy đau lòng thay cô:

-thật sự ổn, đi thôi mau ra khỏi đây! Cô đứng dậy dựa vào người hắn, bay vút đi.

Vừa ra đến cửa hang chưa định hình được ánh sáng thì 1 bóng đen theo tốc độ ánh sáng lao nhanh về phía hắn mang tia sát khí đằng đằng, cô nhanh chân phóng tia linh khí yếu ớt trong cơ thể, về phía trước đẩy mạnh hắn về phía sau.

Phụt...

Máu tươi từ miệng cô tràn ra thấm đẫm một vệt dài trên đất. Hắn ngờ ngàng, nhanh tay ôm choàng lấy cô:

-Tôi có thể đỡ được, cô tại sao phải làm vậy!

-Vì anh là đồng đội của tôi!

Hắn thở dài:-cô ngoan ngoãn nằm ở đây để tôi xử lí chúng! đặt nhẹ cô dựa vào thân cây to gần đó.

Xoay người, đôi mắt hắn giờ phút này thấm đẫm mùi vị khát máu, giọng lạnh đi:

-Các người của ông ta!

-Chủ nhân sai chúng ta cảnh cáo người đừng quá phận sự mình!

-haha

...nực cười nghĩ ông ta là ai!

-về nói với lão già khốn kiếp kia rằng thứ ta để ý đến thì bất cứ ai cũng không được phép chạm vào,còn bây giờ thì.....

Hắn nhếch mép..

Vụtttt...á....á....

Tiếng kêu la thảm thiết,tiếng xương gãy lìa văng vẳng xung quanh,cô lạnh nhạt nhìn hắn,cách hắn ra tay quá nhẫn tâm với kẻ thù nhưng không bằng cô,vì lúc này bị sự khắc chế của anh trai năng lực hoàn toàn suy yếu sau lần giải trừ lần này.

Haizzzz...

-các người dứt hết cho ta,thật là gai mắt!

-người hãy đợi sự phẫn nộ của chủ nhân đi!

-ta chờ!

Hắn sải bước đến gần cô:

-đi được chứ!

-được!hắn choàng tay ôm cô đi,vân trắng trên cao soi dài bóng dáng hai người hòa lẫn vào nhau...mọi thứ kết thúc nhen nhóm cho sóng gió mới đang chờ họ ở phía xa chân trời...

P/s:xin lỗi mọi người nhiều,vì lâu rồi tớ không viết thêm chap mới,do công việc quá bận nên không có thời gian để up chap mới,mình mong đợi mọi người cho ý kiến nhiều hơn,để tớ hoàn thiện truyện hơn nhé!*cúi đầu*mong m.n thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

Ra khỏi hang động cá hai điều nhếch nhác.

-tôi không ngờ em là một nhân loại mạnh mẽ đến như vậy! Diu bước cô đi,quay mặt sang nhìn cô nhếch môi.

-vậy sao?tôi nghĩ chỉ là một vật yếu đuối bị anh khinh bỉ chứ!Cô nhúng vai,hất tay anh ra rồi đi về phía trước.

-ồ không,không!chuyện vật vãnh như thế có thể bỏ qua cho nhau mà!Hắn đuổi theo sau,buông lời nài nỉ.

-xìy...cô mỉm cười..tôi là một người rất ít ki,không rộng lòng vị tha như anh!

-thì xem như đánh nhau đầu trước rồi làm bạn sau đi!

Cô phe phẩy tay:-đâu dễ dàng như thế,nếu chấp nhận với tôi 2điều kiện.

Xoa cằm hắn đưa tay búng tay:

-ok,điều kiện là gì?

-hồhò,bây giờ tôi chưa nghĩ ra,khi nào nghĩ được tôi báo anh biết!

Cuộc trò chuyện tuy ngắn ngủi,nhưng cho cô và hắn hiểu biết về nhau,giai quyết được 1chút rắc rối nhỏ từ hai người.

Trở lại khu rừng trúc,nhìn mọi người đang dựa vào thân cây thiếp đi,cả ngày đã rút cạn sức lực của tất cả mọi người,nhìn một lượt những khuôn mặt trắng nhợt vì bị ảnh hưởng từ âm thuật cô muốn mình mau mạnh mẽ hơn để bảo vệ họ,những người bạn tốt từ khi đến đây.

Thoát ra dòng suy nghĩ,cô vỗ vai Sena:

-Sena tỉnh!

Nheo mắt nhìn khuôn mặt phía trước Sena ôm choàng lấy, Tiểu Ly của cô, người bạn nhân loại duy nhất vì tất cả ở đây xông ra bảo vệ họ.

-sao thế? Tiểu Ly nhăn mày, đưa tay vỗ trấn an Sena.

-Cô ấy lo sợ em sẽ không quay lại nữa đấy! Richard lên tiếng.

Còn phía bên Jack thì bị anh em nhà Lote và Lite kéo ra xa.

-này, người anh em cậu không sao cả! Lite lên tiếng sờ xoạng khắp người hắn.

-Buông ra! Jack cau có, hất mạnh tay hai người dựa vào thân cây phía trước nhìn về phía cô.

Lite nhìn theo hướng mắt Jack bắt gặp cô đang mỉm cười, thì Lite cười vỗ vai hắn:

-này, thay đổi thái độ mau vậy, cấm rồi à!

Hắn lạnh mặt, liếc xéo Lite, đưa chân thút mạnh vào em nhỏ của Lite làm anh chàng lẩn quay ra đất la ai oái.

Lote nhìn anh trai của mình lắc đầu, chơi đại khi đụng vào Jack.

Nghe tiếng Lite cô quay sang nhìn, hắn đứng dậy lúi Lite lên nói với:

-tiếp tục thôi, sắp tới giờ rồi!

Hắn choàng vai, nghiêng răng nhỏ giọng vs Lite:-Cẩn thận, lần sau không nhẹ như thế đâu! Hắn buông Lite ra và xoay người đi tới.

Lite đứng trần trối, một trận gió lạnh quét qua làm anh chàng rùng cả mình.

Sau 30' phút cả nhóm tìm được mảnh ghép cuối cùng, và tập hợp trước cánh cổng, kẻo sáng. Hiện tại nhóm về đầu tiên tập trung hoàn thành khóa khảo sát.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Khế Ước Và Hoài Niệm

Sau một đêm khảo sát vất vả, mọi người trở về nhà trong sự mệt mỏi tốt độ. Vừa về đến nhà bước vào căn phòng quen thuộc đưa mắt nhìn khung hình 4 người một nhà ấm áp treo trên tường đối diện với giường ngủ, tiểu Ly mơ màng khép mi chìm vào giấc ngủ say. Gió lùa vào cửa sổ nhẹ nhàng mở ra, từ phía ngoài ló bóng đen phi thân vào, chiếc bóng lướt nhẹ nhàng đến gần cô hơn, làn khói mỏng bao quanh thân thể chiếc bóng dần biến mất làm lộ ra bóng dáng một chàng trai anh tuấn nhưng lại mang cảm giác lạnh lẽo đến cho người đối diện, trên tay cầm thanh lưỡi liềm đó chính không ai khác là Willi, sinh mệnh kế của cô.

Willi đưa mắt nhìn vào nhân loại nằm trên giường không mấy may đề phòng kia, trầm tư: “một nhân loại nhỏ bé, yếu ớt đến đáng thương như thế này, mình phải là người bảo vệ cô ta sao, hôm nay đành đứng trên núi cậu người thấy mùi vị của chủ nhân, lần theo dấu vết đến nơi này nhưng mùi vị ấy biến mất như ảo giác không tồn tại. Liên chân bước vào trong này lại nhìn thấy cô gái mà Vime nói là sinh mệnh kế của cậu, không thể nào như thế được, một nhân loại thấp kém sao lại là nữ thần chủ nhân vĩ đại của anh được, người vì mọi người hi sinh bản thân để cứu rỗi nhân gian không một chút tư lợi, nhưng chuyện này là thế nào đây?” Willi đưa tay chạm vào cô thì bỗng nhiên một vệt sáng hoa văn xông thẳng vào tiềm thức của Willi trôi buộc tâm hồn cậu buông xuống từng vòng hoa văn mạn đà khắc vào thân thể cậu. Vươn tay chống đỡ trên sàn nhà thờ hồn hể nhìn vào người đang tưởng chừng ngủ say trên giường giờ đây đang nhìn cậu như nhìn sủng vật kia, máu già miêu nổi lên:

-Cô đã làm gì với tôi hả! Cậu vịn tay về phía cô, nhưng do sức mạnh bị đột hoa văn kiềm hãm làm tia sét đánh trật về một bên.

Tiểu Ly bây giờ rất khác mọi ngày, màu ôliu trong mắt sâu thẳm nhìn không ra tư vị gì, cảm giác nhìn vào đó là một thủy đàm bất tận cuốn sâu linh hồn người dám nhìn thẳng đôi mắt ấy, mái tóc dài hơn xõa trên đôi vai nhún nhui tỏa ra hàn khí bao vây khắp căn phòng, mỗi đó bóng không tô son nhếch lên một nụ cười mỉm. Đứng lên dướm bước chân đến gần Willi, đưa tay vỗ nhẹ vào khuôn mặt cậu:

-hắn là người muốn biết vì sao mình bị như thế đúng không?

Willi nhìn cô rồi hừ lạnh xoay chuyển ánh mắt không nhìn vào đôi mắt cô.

Rút tay về cô đứng dậy tiến đến bên cửa sổ ngồi xuống nhìn lên bầu trời đen mịt mờ ngoài kia, chậm rãi nói:

-cậu nên nhớ dù tôi là ai đi chăng nữa thì cũng là chủ nhân mới của cậu, tôi không cần biết quá khứ cậu đã đem đến cho cậu những gì, đau khổ thế nào, hoài niệm ra sao! nhưng cậu phải nhớ từ nay về sau cậu vĩnh viễn đời này, kiếp này là bạn bè của tôi, là người ta nguyện giao lưng mình.

Nghe thấy lời nói của cô, Willi ngỡ ngàng rồi lâm vào trạng thái mơ hồ "bạn bè... giao lưng cho người mới gặp lần đầu." Willi định mở miệng nói thì Cô chặn ngang:

-tôi biết cậu nghĩ gì!cậu nghĩ rằng một nhân loại nhỏ bé như tôi sẽ làm được trò trống gì à!hay là lại giao lưng mình cho người không quen biết như cậu...haha

Tiểu Ly cười nhạt:

-tôi sinh ra đã chấp nhận số phận mình không như một người bình thường và là người được thần tộc cố gắng che giấu năm đó và cậu là sinh mệnh của tôi nên tôi không muốn giấu kín chuyện này,từ nay cậu có chấp nhận làm đồng bạn của tôi không?

Tiểu Ly quay sang nhìn vào đôi mắt hắc ám của Willi mỉm cười nhẹ nhàng chờ mong.

Will đang trong trạng thái ngỡ ngàng, không thể tin vào lời nói của cô "cái gì thế này, cô ấy nói cô ấy không phải nhân loại, cô ấy là người thần tộc cất giấu"

Bùm...tiếng nổ vang trong đầu Willi làm anh bừng tỉnh "vậy thì theo suy nghĩ của cậu, người thần tộc cất giấu chỉ duy nhất 1 người đó chính là nữ thần sáng thế, vị thần đã nói chờ cô ấy trở lại"

Willi nhìn vào mắt cô tìm kiếm một bóng hình bao lâu nay cậu trông giữ, cậu nhận được từ cô bằng một nụ cười nhẹ nhàng cùng cái gật đầu.

Giờ đây một người ngồi xổm dưới sàn nhà, một người ngồi bệ cửa sổ nhìn nhau không cất nên lời, nhưng sâu trong tâm của cả hai đã công nhận nhau, sợi dây vô hình siết chặt cái gọi là lòng trung thành vào với nhau.

Im lặng bao phủ cả căn phòng mỗi người đều có một ý nghĩ riêng biệt.

Sau khi rời khỏi phòng ngủ của Tiểu Ly, Willi đến vách núi Phong Vân của 1000 năm qua cậu vẫn đứng, trong đầu kí ức xa xưa lại tràn về như thủy triều "cảnh ngày cậu và chủ nhân gặp nhau, chỉ vì ham chơi muốn biết tuổi U Đàm trong Thần Cung ra sao nên đã chón gia tộc ra ngoài để lên vào Thần Cung, không may bị quân lính bắt được trói chặt trong pháp khí đem đến cho nữ thần định đoạt.

Trong tưởng tượng của cậu lúc ấy nữ thần rất lớn và nghiêm khắc, nhưng sau khi được đưa vào Thần cung, cậu mới thấy không phải, nữ thần chỉ là một cô bé tầm 8-9t nhưng khuôn mặt lại khuynh đảo chúng sinh, cậu mê mẩn nhìn.

-bầm chủ nhân, chúng thần bắt được một con giả miếu giám tra trộn vào U Đàm làm vậy bắn nước ờ đó.

-hừm!!có chuyện đó! Giọng nói như tiếng chuông ngân từ đôi môi nhỏ bé của nữ thần phát ra, ngừng đầu phát tay ra hiệu cho mọi người đi ra.

Sau đó nữ thần lại nâng cậu lên vuốt ve:

-ngươi biết nói đúng chứ?nói cho ta biết làm sao lại vào U Đàm!

Cậu nhảy xuống khỏi lòng cô, đưa chân mèo vuốt mặt:-ta nghe nói U Đàm có thể giúp tạo hình người nên ta muốn vào xem thử, nào ngờ bị bắt tới đây!

Nữ thần chống cằm, nâng nhẹ mi mắt nhìn cậu:

-Ngươi biết rằng khi vào U Đàm khi không có sự cho phép của ta thì ngươi sẽ chết hay không?

-không,ta lỡ dạy,haha...lần này mong nữ thần rộng lượng bỏ qua!Nhân lúc nữ thần không chú ý cậu dùng thuật di chạy trốn nào ngờ bị nữ thần dùng định thân bắt cậu lại:

-còn muốn trốn!không dễ thế đâu.Nhân tiện ta đang thiếu một kẻ ước sinh mệnh vậy thì chọn ngươi đi!

-khoan...tại sao lại chọn ta,hay nữ thần chọn ai khác được không?

-ta một lời đã định!Một đạo hoa văn mạn đà từ tay nữ thần giáng xuống bao phủ toàn thân cậu, không bao lâu quá trình kẻ ước kết thúc, nữ thần hài lòng mỉm cười nhìn cậu:

Từ nay ngươi là bạn của ta, là đôi cánh sau lưng ta, nhân danh thần Genila ta ban tên cho ngươi là Willi Sampar!

Kí ức rời rạc chuyển sang một khung cảnh khác, vách núi dựng đứng xung quanh 1 mảnh tiêu điều, 1 thiếu nữ khuynh thành nằm trong lòng 1 chàng trai mặc choàng cùng hắc bào, xung quanh là năm người cũng mặc chàng nhưng mang màu sắc biểu tượng riêng ai cũng nhìn vào thiếu nữ trong lòng chàng trai đó..

-willi ta xin lỗi đã mang phiền phức đến cho ngươi, nhưng vì trung cuộc ta phải làm như thế, ta chết đủ rồi, còn ngươi phải sống vì gia tộc ngươi.

Trước đây vài phút nữ thần chấp nhận tổn thương mà hủy đi kẻ ước giữa cậu và cô ấy, khi ấy cậu hết sức ngăn cản nhưng đã muộn.

-Không, chủ nhân người thật nhẫn tâm, thà khi xưa người dùng ép ta ở cạnh người thì bây giờ người không vứt bỏ ta như vậy, nếu người chết ta sẽ đem nhân gian chôn cùng người!

Nữ thần đưa tay lau hắc lệ tràn khoe mi của cậu mỉm cười:

-Willi ta chỉ ngủ thôi,rồi một ngày ta sẽ trở về bên cạnh mọi người mà!

Nữ thần ngẩng đầu nhìn một lượt năm gương mặt thân quen giờ đã nhòa lệ.

-mọi người hãy tin ta,một ngày ta sẽ quay trở về cùng mọi người đứng trên đỉnh Phong Vân nhìn nhân gian này cùng mọi người!hãy chờ ta...a...

Vừa dứt lời nữ thần tan vỡ thành mảnh vụn bay vào làn mây theo gió ,cây cỏ nhân gian theo đó hồi sinh..

Kết thúc hồi ức giờ đây Willi hạ quyết tâm cho chính mình”1000năm trước ngài vì ta mà giải trừ khế ước,nhưng 1000năm sau ta không bao giờ để chuyện này xảy ra“.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Trong căn phòng tối đen,ánh đèn màu xanh quý dị,mọi thứ xung quang ngổn ngang,vô vàn âm thanh đổ vỡ.

Rầm.choang...cốpppp...

-aaaaaaa,tại sao cô ta lại thoát được!thật vô lý!

Một đầu tóc rối bù sau lớp áo choàng phù thủy không ai khác chính là Koner,à rất giận dữ sau khi thuộc hạ báo thất bại kế hoạch ả ta giao cho.Sát khí cuộn cuộn bùng vẫy đám thuộc hạ,bàn tay ả bầu chặt hẳn lên vết máu chảy ra từ những móng tay được chăm sóc kĩ càng,con ngươi ánh lên một vòng lửa đỏ gần giọng:

-ai đã ra tay cứu mạng cô ta?là ai?

Bọn thuộc hạ run rẩy lên tiếng,chúng sợ khi nói ra điều này sẽ làm cho con giận của ả bùng phát lên thêm,nếu không nói,thì những linh hồn mà ả nuôi dưỡng sau khu nghĩa địa tử thần sẽ ăn tái bọn chúng mất.

-ta bảo các ngươi nói,tại sao đứng khúm lại một chỗ thế hả?là ai đã cứu tiện nhân loài người đó!

-dạ...thưa..chủ nhân là...chính là...thiếu gia Jack và cậu chủ Richart...

Rầm..

Khi nghe được chính Jack đã cứu tiểu Ly,ánh mắt ả ta đại đi trong chốc lát,rồi bùng nổ tia chết chóc trong đôi mắt đen không thấy đáy kia,khuôn mặt nhăn nhó,môi đỏ mọng nhếch mép cười một tràng dài gè gợn:

-hahaha...haha..thì ra là anh,bao nhiêu năm qua tôi ở bên cạnh anh,làm bao nhiêu chuyện gì anh nhưng đổi lại một cái liếc mắt hay một nụ cười mỉm dành cho tôi cũng không có,vậy thế mà anh lại ra tay cứu mạng một con tiện nhân thấp kém đó!haha..

Tiếng cười bỗng ngưng biến mất ,trả lại cho không gian căn phòng một luồng khí u ám đến quá mức nặng nề.

Koner đứng dậy khỏi chiếc ghế đá quý được trầm đầu lâu công phu,xoay người đến bên kệ tủ,mở toang nó ra vô số chai thủy tinh đủ màu sắc,đưa tay với lấy chai thủy tinh màu đỏ rực nổi bật cả căn phòng,ra lệnh:

-J ngươi đem thứ này giao cho người trong coi thức ăn ở thực đường,mỗi ngày bỏ một ít vào thức ăn của ả tiện nhân đó cho ta!

Tiếp nhận chai thủy tinh,J cùng bọn thuộc hạ lui ra,gờ đây chỉ còn mỗi mình Koner trong phòng.ả ngồi xuống chiếc ghế cười lạnh:

-nhân loại a nhân loại,ngươi dù sao đi chăng nữa chỉ là một thứ thấp kém trong tay của ta thôi,hừ...ngươi nghĩ có thể cướp Jack từ tay ta sao..

Mắt đen tối thêm một tầng ngoan độc ả thấp giọng:

-còn Jack xem lần này anh cứu ả bằng cách nào...hahaha!

Cũng là một căn phòng,nhưng vô cùng yên tĩnh,trên giường ngủ lớn một chàng trai đẹp như tượng tạc không ai khác ngoài Jack,hắn đang chăm chú vào cái laptop trước mặt,mày kiểm tra lại thành đoàn :

Bụp

Màn hình laptop bỗng nhiên vụt tắt,ngón tay thon dài đang lướt trên bàn phím bỗng cứng đờ,gấp mạnh laptop,hất văng mái tóc lò xo trước mặt bực dọc:

-oh shì*t!

Bước xuống giường,đến quầy bar mini trong phòng rót cho mình ly rượu nhắm nháp,bước chân lướt qua chiếc giường tiến gần đến ban công ngồi xuống ghế bành lắc lư,hắn xoay xoay ly rượu trong tay nhìn vào những giọt rượu đỏ sẫm sánh trong ly,suy ngẫm:

“Thực ra cô ấy là ai,ngay cả một cao thủ hacker như mình không thể đột nhập vào tệp báo mật do hiệu trưởng cất giấu,có phải hay không cô ấy chỉ là một nhân loại như sơ yếu lý lịch đã ghi.Nhưng sức mạnh vô hình đó là thế nào,tính cách khác hoàn toàn ngày thường.Tại sao khi ôm cô ấy trong tay trong đầu lại xuất hiện vô số hình ảnh hỗn độn cảm giác xa xăm không diễn tả,mùi hương thoang thoảng rất quen thuộc!”

Haizzz...

Hắn thờ dài,ngửa đầu uống cạn ly rượu trong tay.

Cốc...cốc...

Hắn đứng dậy trở lại giường ngủ lạnh nhạt cất giọng:

-vào đi!

Thấy từ ngoài vào là Ung thì hắn hỏi:

-Việc gì?

Ung cúi người,đưa cho hắn một tập hồ sơ:

-Thưa chủ nhân,thuộc hạ đã đi điều tra theo lời dặn nhưng chỉ biết được vài chi tiết và một manh mối liên quan đến thám sát Phong gia tộc năm đó!

Hắn đưa tay mở tập tin nhìn vào tờ giấy ghi chép:

-Người nói cô ấy có liên quan đến Phong gia!

-Vâng,nhưng thuộc hạ chỉ biết được hai người con của Phong gia mất tích trong vụ thám sát,còn lại toàn bộ gia tộc bị diệt như báo chí đưa tin!

Gấp nhẹ tập hồ sơ,hắn chậm rãi cất giọng trầm thấp:

-người trở lại ngôi biệt thự thám sát đó,điều tra cận kề,ta tin những linh hồn oán hận còn ở đó!cẩn thận một chút!

Ung một lần nữa cúi người lui ra,vừa ra đến cửa thì chạm mặt một người bước vào phòng,Ung gật đầu như chào hỏi rồi khuất sau hành lang.

-Cậu lại sai Ung đi làm gì à?

Mái tóc xanh buộc hồ hững bằng sợi tơ lụa trắng,Richart điềm nhiên ngồi lên ghế trong phòng.

-Đó không phải chuyện của cậu!

Jack đưa tay ấn tập tin vào trong chăn,nhếch mép.

-Richart nhìn thoáng qua tay Jack,anh nhún vai:

-Chỉ tiện hỏi thôi mà!

-Hôm nay con gió độc nào thổi cậu đến nhà tôi!

Hắn cất giọng mỉa mai anh.

-Tôi tới đây để hỏi cậu trong rừng đã xảy ra chuyện gì,bọn quỷ sai của ông ấy lại truy tìm dao động cả một vùng?

Hắn nhăn mi,trong chốc lát lại cười nhạt:

-Chỉ là một chuyện con con của bọn linh hồn do Koner triệu hồi,chuyện như thế cũng đến hỏi tôi!

Hắn nhìn xoáy sâu vào trong mắt anh.

-Tôi đến chỉ nhắc lại cho cậu về ông ấy,mong cậu nhớ nhiệm vụ của mình,đừng quá phận!

Một làn gió vụt qua bàn tay hần giờ đang yên vị trên cổ của anh,đôi mắt màu khói hần học ánh lên vài tia màu tím nhìn chăm chăm vào anh,gần giọng:

-tôi là ai không cần cậu nhắc nhở, đừng đem thứ đó ra gông xiềng tôi,hôm nay tôi không bóp chết cậu,nhưng có một ngày tôi sẽ cho cậu biến mất khỏi tầm mắt tôi!

Hần buông cổ anh ra,anh đưa tay xoa xoa cổ,mỉm cười:

-Tôi biết cậu không dám ra tay với tôi,cái gì tốt cũng có cái giá của nó,cậu đến cùng là ai chỉ có tôi và cậu mới rõ,số phận khi cậu sinh ra đã như vậy thì không bao giờ thay đổi được!

Anh đứng lên né tránh ánh mắt của hần,xoay người bước ra khỏi phòng,đến gần cửa xoay người cười khỏ:

-cậu đừng cố gắng nữa như thế nào cũng không thoát khỏi tay ông ấy đâu!

Hần vừa nghe xong thì quát lớn:

-cút...cậu cút ngay cho tôi,tôi không tin trên thế giới này không gì không thể!tôi không như cậu một con c*ó của ông ta!

Richart khuất sau cánh cửa,hần tay lúc này nắm chặt,nhìn sàn nhà thờ từng hồi khóc khần.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Thành Phố Sương Mù

Ở một nơi rất xa,Vic đang ngồi trên máy bay đang trong hành trình đi về phương bắc,mang danh nghĩa đi ký hợp đồng cùng đội tác để tránh khỏi sự truy tìm của ông ta.Ngồi trên khoang vip dành cho khách đặc biệt,Vic thư thả vắt chéo chân,hờ hững dựa vào ghế,mái tóc được tết một bên ôm trọn cổ trắng uy nghiêm vững chắc trong chiếc áo sơ mi tối màu,cặp kính giả cận che đi đôi mắt tím khói đầy âm áp,khí chất cao quý từ anh phát ra làm cho các cô gái cùng khoang với anh lộ vẻ say mê.Vic bỏ qua mọi ánh mắt nhìn chăm chăm tờ báo trong tay vì trên đó tờ báo ngày trang hiển thị bản đồ thăm dò con đường đến Phong đảo,chính tay Anna đưa cho anh.

“Theo thông tin thì Phong đảo nằm gọn ghẽ trong thành phố Sương Mù,nhưng nơi đó quanh năm được canh giữ bởi kết giới với vô số sương khói mờ ảo,người đi vào đó không theo hướng dẫn của người bản địa sẽ lạc mất đồng hành làm mồi cho sói,phải làm sao để biết cổng kết giới nào là thật,trong vô số cổng trên đây!”

Vic bối rối cùng lo lắng,nhớ tới lời Anna trước khi tiễn anh ra phi trường:

-Vic!lần này cậu đi tớ mong cậu sớm trở về mong cậu hãy kiên trì tìm ra cô ta,tầng phong ấn của tiểu Ly mở ra đã làm kinh động đến ông ta một phần nhỏ với bản chất ác độc sau 1000năm giam cầm dưới lòng đất,tớ nghĩ ông ta cũng đã chuẩn bị đối phó phe đối lập.Cậu trở về trước ngày 2tầng song sinh kết ấn giải nhé!bọn tớ chờ cậu trở về!

Văng vẳng bên tai lời của Anna,và những tia sáng lóe trong mắt cô ấy,anh vịn phần ẩm áp vì cả cuộc đời này hai anh em của anh gặp được cô ấy và Vime.Anh bỗng nhiên nở nụ cười nhìn vào khoảng không ngoài cửa sổ.

Cộc..cộc..

Một bàn tay thon thả ở phía chiếc ghế đối diện anh vang lên thu hút sự chú ý của anh,ngoảnh đầu nhìn lên trước mặt anh là một cô gái trẻ làn da trắng như tuyết,cùng tông với mái tóc và hàng mi cong,ẩn ẩn đôi con ngươi màu tím ngập nước,khuôn mặt đẹp tinh tế,quan sát thật kỹ thì cô gái trẻ như là nhưng bệnh nhân bị căn bệnh bạch tạng chiếm giữ,mà cũng không phải.

Trong lúc Vic đang chăm chăm vào mặt cô gái trẻ,thì ở phía đối diện cũng ngằm quan sát anh.Cả hai giữ trạng thái im lặng nhìn đối phương,khoảng vài phút sau cô gái trẻ cất giọng:

-tôi là ở thành phố Sương Mù,lúc nãy tôi thấy anh đọc bản đồ Phong Đảo thì phải!

Nghe câu hỏi của cô gái,một tia kinh ngạc trong mắt vụt qua rồi trở lại yên tĩnh như trước,môi mỏng khẽ mở:

-làm sao cô lại biết được điều này?

Cô gái trẻ chỉ cười khẽ,đưa ngón tay chỉ vào mắt mình.

Vic quên mất vì đối diện mình còn một ghế nữa.

Haizzz..sơ suất quá!

Giọng cô gái trẻ nhẹ nhàng từ tính chậm rãi:

-Tôi tên Zoe,con gái của tộc trưởng trấn giữ cánh cửa vào Phong đảo,ngày hôm trước cha đã nhận sự chỉ định của tiên tri lão nhân,sai tôi đến đón quý nhân từ phương Đông đến,theo quan sát tôi mới biết là anh!

Anh đang trong trạng thái hóa đá và đang tiêu hóa nội dung mà Zoe nói,trăm ngăm hồi lâu:

-Zoe,xin thứ lỗi cho tôi hỏi đường đột,cô con gái của gia tộc Băng Hồ à?

-Đúng thế!

Vic vội vàng thở phào nhẹ nhõm,vì anh biết tộc Băng Hồ nằm bên phía đối lập chống lại ông ta.”1000năm trước sau khi nữ thần biến mất,tộc Băng Hồ cũng lui về ở ẩn,không màn sự đời nữa”

Zoe nhìn vào ánh mắt của Vic thấy nổi băn khoăn của anh chỉ thấp giọng:

-nổi băn khoăn của anh khi gặp được cha tôi,người sẽ trả lời giúp anh!

Vừa kết thúc câu nói thì tiếng loa vang lên

“Máy bay sắp hạ cánh đến thành phố Surong Mù trong 10phút nữa,yêu cầu quý khách cài then an toàn!”

Sau một khoảng thời gian Vic và Zoe bước ra khoang kiểm soát.Zoe đi phía trước,Vic kéo vali theo sau,cả hai đi ra làm choáng ngợp cả khu tiếp nhận khách,ai cũng nhìn chăm vào họ.

Vic thấy vậy tháo chiếc kính cận thay vào là 1 chiếc kính đen to bản che khuất khuôn mặt của mình.

Zoe thấy như thế vội quay đầu cười với Vic

-khuôn mặt của anh quá nổi bật giữa đám đông quá đấy hihi...

Zoe đưa tay che miệng vội vàng bước về phía trước.

Vic định phản bác rằng”cô cũng như thế thôi”,câu nói chưa ra khỏi miệng thì Zoe đã đi nhanh về phía trước rồi.Thấy vậy,Vic nhăn nhó,chân dài hơn một bước theo kịp Zoe.

Ra đến cổng một đoàn người mặt âu phục kính cẩn chào Zoe:

-Thưa tiểu thư,gia chủ bảo sau khi đón tiếp được thì về thẳng nhà chính ạ!

Zoe phất nhẹ tay ý đã hiểu,kéo nhẹ tay Vic ra hiệu cho anh vào trong xe.Tài xế bắt đầu khởi động máy chạy khuất xa phi trường.Không khí im lặng trong suốt đường đi,Vic đưa tay dựa vào cửa sổ xe nhìn phong cảnh bên ngoài,đúng như cái tên của nó thành phố Surong Mù,một mảnh trắng xóa lượn lờ bên lưng triền núi,ân ân xa xa những ngôi nhà theo lối đi lên hiện ra,con đường ngoằn ngoèo,dốc núi dựng đứng mang cho người cảm giác nguy hiểm mà lại có chút gì đó tò mò.Đọc theo con đường những cây phong đang đổi màu lá,màu sắc hài hòa làm nền khung cảnh hùng vĩ một góc trời,phía đỉnh núi cao cao vài góc hoa đào trở hoa nghiêng mình đón gió,hoa rơi xuống theo gió bay đi.Không biết bao lâu thời gian,gì đây xe đã dừng trong một khuôn viên cỏ kính,mang cấu trúc rêu phong cả mấy trăm năm.Bước chân xuống xe,Vic thấy trước mặt một đoàn người ai ai cũng giống hệt với Zoe từ tóc đến làn da,có lẽ đây chính là đặc trưng của tộc thì phải.Người đứng đầu trong đám người chắc là gia chủ,một cổ uy nghiêm phát ra từ người ông ấy.

-Chào cậu!tôi York cha của Zoe!

Giọng ông trầm thấp giới thiệu.

Vic đưa tay làm lễ cuối chào theo nghi thức như gặp các bậc trưởng lão:

-Vâng,xin chào ngài,xin tự giới thiệu tôi là Vic!

-Mời cậu vào trong,rồi chúng ta sẽ nói chuyện!

Ông xoay người đi vào,Vic cũng bước vào trong.Cánh cổng lớn phía sau lưng dần dần khép lại.

Vào trong đại sảnh,Ông ngồi vào ghế chủ vị vẫy tay gọi:

-Zoe con mặt rồi về phòng nghỉ ngơi một chút!

-Hắc quản gia,ngươi dẫn cậu Vic lên phòng,rồi sắp xếp nghỉ ngơi,1h nữa chuẩn bị bữa ăn nhỏ đón khách!

Xoay người nhìn anh mỉm cười:

-Cậu nghỉ ngơi cho khỏe,sau bữa ăn ta nói sẽ bàn chuyện!

Vic gật đầu,đi theo Hắc quản gia lên phòng nghỉ ngơi.

Sau khi tắm rửa cơ thể anh giãn ra,mọi mệt mỏi sau chuyến bay dài dường như biến mất,đưa khăn lau khô tóc đang ẩm nước,cơ thể săn chắc nam tính bán khỏa thân nằm lên giường.

Đưa tay với lấy điện thoại anh bấm dãy số quen thuộc ấn nút:

Tút...tút...đầu dây bên kia vang lên giọng nữ nhỏ xíu như mèo kêu,hình như anh quên bây giờ ở nơi đó đã quá nửa đêm rồi:

-Tiểu Ly là anh đây,anh đến nơi rồi em yên tâm nhé,ở nhà nhớ nghe lời Anna đấy!

-Vâng em biết rồi,nhớ anh!

-Anh mau sẽ về!Ngủ đi anh không phiền em nữa bé con!

-Vâng!

Anh không kết thúc cuộc gọi,lặng lẽ nghe hơi thở đều đều của đứa em gái rồi mới nhẹ nhàng tắt máy”sau ngày ba và mẹ rời xa hai anh em,anh không còn thấy nụ cười ngọt ngào của em gái anh nữa,số phận đã cướp đi sinh mạng của gia đình anh,cướp đi hạnh phúc của cả hai anh em,anh không muốn số phận lần nữa lại cướp đứa em gái bé bỏng,mạch máu đầu quả tim của anh khỏi anh thêm một lần nữa”

Suy nghĩ miên man anh chìm vào giấc ngủ say,nhưng khuôn mặt đẹp đẽ ấy ngủ lại không yên ổn,hai đầu chân mày nhíu chặt lại.

Một bóng người bước vào phòng,là Zoe.Sau thời gian nghỉ ngơi,cô định sang phòng kêu anh dậy,nhưng khi vào phòng lại nhìn thấy gương mặt chàng trai đang ngủ kia khuôn mặt của cô tăng thêm một tầng mây đỏ,thấy mày của Vic nhăn lại,cô nhẹ nhàng đưa bàn tay búp bê trắng tinh chia ngón tay xoa xoa ấn đường cho nó giãn ra,sau khi mày của Vic đã yên ổn,cô thu tat về,xoay người nhẹ nhàng bước ra khỏi phòng,lòng đầy suy tư

“Chuyện gì lại làm anh ấy đến cả ngủ lại không yên ổn như vậy”

Gtnv:+Băng Linh(Zoe):17t,là tiểu thư duy nhất của gia tộc Băng Hồ,về đẹp tinh tế,nhu mì,nhẹ nhàng,đúng chất một tiểu hồ!

+York:37t,gia chủ gia tộc Băng Hồ,người bên phe đối lập,tính ôn hòa,trầm ổn.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19

Sau một khoảng thời gian Vic choàng tỉnh từ giấc mộng,đưa một tay đỡ lấy trán,tay còn lại chống đỡ ngồi dậy,thở ra một hơi thở dài,mắt tím khói giờ đây còn một màn sương mờ giăng đầy.Giấc mộng ấy cứ đeo bám chặt vào anh,mỗi khi nhắm mắt thiếp đi thì anh lại nhìn thấy khung cảnh thuở nhỏ của mình.

Haizzz

Lật chăn,đôi chân trần chạm đất,một bước tiến tới một bước tiến vào phòng tắm,đưa tay bật nhẹ vòi nước cái lạnh truyền đến tay,anh hứng trọn hắt vào gương mặt của mình,nước lạnh làm anh tỉnh táo đôi phần.

Toong...toong...

Những giọt nước đọng trên mái tóc lòa xòa nhỏ dài đến chóp mũi cao,roi xuống,gương mặt đẹp như tượng do thần tạo nên,anh cầm lấy khăn xoa nhẹ khuôn mặt bước ra khỏi phòng tắm.Nhìn phòng ngủ xuất hiện thêm một người,anh ngừng đầu,là Zoe,cô đang mặc chiếc váy masi dài chấm gót chân,tóc búi gọn sau đầu cổ định bằng chuỗi ngọc trai tím,gương mặt mang theo nụ cười nhẹ nhìn anh.

-Cha kêu tôi lên gọi anh xuống dùng bữa!

Anh đặt nhẹ khăn lên đầu giường,xoay người đến bên tủ đồ được quản gia sai người sắp xếp gọn gàng,chọn cho mình một chiếc áo sơ mi trắng trước ngực được thêu một đóa mai kim tuyến tinh xảo,cúc áo kết bằng khuy đen bóng.

Zoe nhìn anh chăm chú:

-anh thích hợp với sợi trắng như vậy,nhìn thật thư sinh không kém phần lịch lãm đấy!

Anh mỉm cười bước về phía Zoe:

-Cảm ơn vì lời khen ngợi của cô nhé!cô cũng thật xinh đẹp!

Anh nhẹ nhàng vén sợi tóc lòa xòa trước mặt Zoe vào vành tai. Zoe bây giờ có hiện tượng xuất hiện một đóa hoa hồng trên gương mặt hiện tại.Anh bật cười vì trả thù cô vụ ở sân bay lúc trưa.Xoay người ra khỏi phòng,bỏ lại Zoe đang ngó người vì mình bị trêu chọc.

“Nhìn thấy anh như vậy nhưng sau thù dai không biết”

Zoe lắc đầu,mỉm cười bước ra theo sau chân anh.

Hai người song song nhau bước xuống cầu thang,tiếp đón hai bên là hàng dài người hầu nói liền đến phòng ăn.

Vừa bước vào đã nhìn thấy ông York ngồi đấy,còn trống vị trí hai bên tay của ông,nhìn là anh hiểu được vị trí đó dành cho anh và con gái ông.

-Vic,cháu cứ tự nhiên như ở nhà đi!không cần ngại!

Ông York mỉm cười đưa tay kéo anh ngồi kế bên mình.

-cảm ơn ngài!

-Ăn đi nhé không cần ngại,đây là những món ăn ngon nhất nơi này đấy!Zoe đáng yêu nhìn anh lên tiếng giới thiệu.

-Thật vinh hạnh cho tôi,khi mới đặt chân đến vùng đất xa lạ này lại được mọi người tiếp đón nồng hậu như vậy!

Không khí trên bàn ăn hết sức hài hòa,Vic nhờ vậy hiểu biết thêm về tộc Băng Hồ.

Sau bữa tiệc,Vic được Zoe đưa đến thư phòng của ông York bắt đầu nói chuyện.

Ngồi xuống ghế anh nghiêm túc nhìn về phía ông York:

-Nghe Zoe nói nhờ tiên tri lão nhân ngài biết được tôi đến đây,vậy chẳng hay ngài cũng biết lí do tôi đến nơi này!

Ông York với tay lấy tấm bản đồ Phong Đảo đưa cho anh:

-Tôi biết cháu đến đây là muốn vào Phong Đảo,nhưng thật sự không biết nguyên nhân gì cháu lại liều lĩnh đến đó?

-Chắc ngài cũng biết rõ tình hình hiện tại bây giờ ở vương quốc,ông ta đã tỉnh giấc say sau 1000năm,âm thầm lên kế hoạch phá vỡ kết giới mà nữ thần tạo ra để Phong ấn giam cầm căn nguyên của ông ta.

-theo tiên tri nữ thần đã xuất thế vào 17năm trước, nhưng không biết nguyên nhân gì,bên phe đối lập của chúng ta lại không cảm nhận người được nữa!haizzz

-Ngài có nghe về vụ thảm sát Phong gia hay không?

-Ta có nghe nói đến,chuyện này có liên quan gì đến nữ thần!

-Vì đứa trẻ được sinh ra tại Phong gia năm ấy là truyền nhân của nữ thần!

-Làm sao có thể!York mở to mắt nhìn vào mắt của Vic.

-Vậy Phong gia toàn bộ bị diệt vong,có lẽ nào nữ thần cũng chết đi rồi hay sao?

Vic lắc đầu,tay nâng nhẹ ly trà Zoe đưa từ từ nhắm nháp:

-đứa trẻ còn sống.à không mà là cả hai đứa trẻ năm đó không có chết năm đó vẫn còn sống,đó chính là tôi và em gái tôi!

York đang trong tình trạng mơ hồ không xác định:

-Thật sự!Vic gạt nhẹ đầu thay câu trả lời.

York cười ha ha:

-vậy thì tốt quá rồi,nữ thần hiện giờ ở nơi nào,cháu hãy mau đưa ta đi gặp cô ấy!

-Ngài bình tĩnh nghe ta nói đã!

York nghe Vic nói,ông lấy lại thái độ trầm ổn lắng nghe.

-Con bé hiện tại đang bị phong ấn sức mạnh,tần thứ nhất đã mở ra đã hao mòn một phần sức lực con bé,trắng rằm kế tiếp tăng song sinh phong ấn sẽ đồng loạt mở ra,nhưng lại thiếu một vật quan trọng,nếu không có sẽ ảnh hưởng rất lớn đến năng lượng cơ thể con bé!

York thắc mắc:

-đó là vật gì?

-chính là Phong Linh,tiểu tinh linh chứa đựng sức mạnh bảo trì năng lượng,sống trong Phong Lâm rừng rậm nằm sâu trên Phong Đảo.

York đã hiểu tại sao Vic đến đây:

-Cô ta rất khó bắt được vì rất nhiều hình dạng khác nhau,với công kết giới 2tháng mới xoay chuyển đúng quỹ đạo một lần,mà đến 3ngày nữa kết giới ấy mới mở mắt ra!Có lẽ cháu phải chờ cho đến lúc đó!

Vic hiểu vì sao thành phố này đi vào thì dễ mà ra lại khó đến như vậy rồi.

-Cháu cứ nghỉ ngơi,sau ba ngày nữa ta sẽ gọi Zoe đi cùng cháu,vì con bé biết được Phong Linh ra sao!

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

Sau buổi khảo sát,sáng tờ mờ tiểu Ly nhận được cuộc gọi khẩn từ Vime,cô đang trên đường đến đó,còn chị Anna phải quay về gia tộc vì được triệu hồi từ

Ánh đèn mờ ảo chiếu sáng một góc dãy hành lang,đôi chân bé nhỏ lướt đi nhẹ nhàng cái bóng kéo dài trên hành lang,sương sớm mang con gió nhẹ nhẹ của đầu thu thoang thoảng mùi cỏ dại động vào chóp mũi,hít một hơi thật dài,bước đi và điểm dừng chân là căn phòng của Vime.

Cốc...cốc...

Đưa tay trái lên gõ cửa,từ phía bên trong Vime nhẹ nhàng mở cửa nở nụ cười mỉm cất giọng nhẹ nhàng:

-Em vào đi!

-Vâng!anh gọi em sớm có việc gì mà không thể nói bằng điện thoại!

Tiểu Ly bước vào trong thì trong phòng xuất hiện thêm vài người khách lạ mặt trong số đó có một gương mặt cô quá quen thuộc đó là Sena,bạn thân của cô.Cô ấy đang ngủ gật trên chiếc ghế trong phòng,quay đầu nhìn Vime ý như muốn hỏi.

Nhìn sâu vào đôi mắt Ôliu thì Vime đã biết con bé muốn biết chuyện gì:

-Đây là gia tộc thổ thần chi bảo một trong năm ngũ hành hộ pháp của thần tối cao,trước mặt em là gia chủ của tộc thổ thần,bên cạnh là vợ ông ấy,người còn lại chắc em khá quen thuộc nhưng thân phận thực thì em chưa rõ,con bé là con gái gia chủ,là truyền nhân hộ pháp đời tiếp theo!

Vime nói một loạt dài giới thiệu họ cho Tiểu Ly biết,sau đó quay sang gia chủ thổ thần:

-trước đó cháu đã nói cho mọi người biết về cô ấy là ai,nay cháu đưa cô ấy đến nhận thức mọi người,và ngồi xuống bàn việc tìm ra hai vị hộ pháp cuối cùng!

Ummmm...

Sena khẽ cử động đưa tay dụi mắt,như một chú mèo lười,ngơ ngác nhìn về phía trước và phát hiện có thêm một người trong phòng:

-aaaaa...tiểu Ly sao cậu lại ở đây,chuyện gì thế này!Sena vụt đứng dậy như một con gió ôm chầm lấy cô.

-cậu ngồi xuống từ từ mọi chuyện sẽ rõ!Tiểu Ly lắc đầu nhìn cô bạn quá ư nhí nhố của mình kéo cô về chỗ ngồi,khẽ gật đầu chào cha mẹ của Sena.

-cháu xin lỗi vì sự chậm trễ này,nay cháu xin tự giới thiệu thân phận thật của mình,cháu là con gái của Phong Minh gia chủ thần tộc,toàn gia bị diệt năm đó,cháu còn một người anh sinh đôi tên cháu chắc hai người không xa lạ gì,Phong Ly và Phong Luân!Tiểu Ly từ tốn nói mang nồng đượm mùi vị của hoài niệm nhìn vào ba người trước mặt những khuôn mặt tưởng chừng xa lạ mà quá đỗi quen thuộc này.

Trong khi đó Sena đang ngỡ ngàng tiêu hóa những gì tiểu Ly vừa nói,thì Soon gia chủ thần tộc đang đưa tay chặn an vợ mình,đôi mắt của họ đang đỏ lên,chóp mũi nồng đượm hơi cay,nơi nào ở sâu trong tâm khảm đang tìm kiếm bóng hình người bạn thân quá cố đã mất của mình,tay rung rung,gọng khàn đi vì tuổi tác Ông Soon nắm lấy tay cô nói:

-thật sự là con sau,bao năm qua con ở đâu,ta và vợ của ta âm thầm tìm kiếm hai con,nhưng đôi lại kết quả không mong đợi!

Vợ của ông Soon là bà Han nhòe lệ bước gần sờ lên gương mặt cô:

-Cái con bé này,cháu biết chúng ta tìm cháu rất vất vả hay không?cháu ở đây vậy thì anh cháu ở đâu!

Tiểu Ly đưa tay nắm lấy tay hai người,sâu sắc trong mắt họ mang một nỗi buồn không đếm xuể nhưng lại len lỏi vài tia sáng hạnh phúc khi nhìn cô:

-Cháu thật đáng tiếc khi không tìm đến hai người sớm hơn, vì sự phòng bị của ông ta quá lớn,Thổ thần gia tộc qui ẩn xa lánh sau cuộc chiến năm đó nên không cách nào liên lạc với mọi người,hiện tại anh cháu đang trên đường đến Phong đảo ở thành phố Sương Mù tìm Phong Linh để hỗ trợ mở phong ấn cho cháu,còn về việc vì sao cháu tìm đến được gia tộc thì có lẽ Vime giải thích cho hai người biết rồi!

Hai người vỗ tay cô nhìn về Sena ông Soon mỉm cười:

-Có lẽ đây là số phận đã an bày,Sena con gái ta lại trở thành bạn thân của cháu!

Sena sau thời gian tiêu hóa hết những sự việc vừa rồi,và giải quyết được cảm giác mờ ảo từ lúc gặp cô cho tới bây giờ:

-Tiểu Ly tớ không ngờ về thân phận của cậu đó!Nhưng tìm Sena ân ái đau khi nghĩ về sự việc truyền thừa của tiểu Ly hôm trước Vime tìm đến gia tộc cô,trước khi biết sự việc tiểu ly là bạn cô,sau này cũng vậy,tình cảm này hơn chị em ruột thịt trong nhà,tiểu Ly chấp nhận hi sinh mình để bảo toàn tính mạng cho người cô ấy quan tâm,nhưng sau lưng cô ấy lại trống trải một cảm giác cô đơn bủa vây.Vậy thì từ nay,cô sẽ nguyện làm người bạn đồng hành bảo vệ cô ấy như cô ấy bảo vệ cô!

Cốc...

U..ui...đau

Sena choàng tỉnh dòng suy nghĩ,hai tay ôm đầu ai oán:

-hức...hức...sau cậu lại đánh tớ!

-ai bảo tớ gọi không nghe,cứ tro tro nhìn tớ làm gì!TiểuLy biểu mô.

-Hừ...tớ đang nhìn xem còn chỗ nào trên người cậu còn giữ bí mật không?Phòng má Sena trên.

Vime và vợ chồng chú Soon lắc đầu,anh ngồi vào ghế nhìn chú Soon:

-Chú,tôi qua cháu được báo từ bên phe đối lập đang gấp rút chuẩn bị đối sách ứng phó với ông ta,bên đường X lại mở ra hố đen kết nối với địa ngục,đêm qua cháu và Anna phải dùng phù chú để vá lại,dạo gần đây vô số hố đen xuất hiện trong thành phố,cháu nghĩ ông ta đã thức tỉnh một phần nhỏ sức mạnh của mình!

Ông Soon nhăn mày:

-Vài ngày trước ta nhận được thiệp mời từ công đoàn Vampire phương tây!ta nghĩ chuyện này có liên quan!

Tiểu Ly trầm ngâm ve ve viên bi đen trong tay rồi từ tốn lên tiếng trước khi Vime cất giọng:

-Cháu nhớ không lầm Vampire phương tây không nằm trong phe đối lập,phía nội bộ đang lục đục với nhau,một bên phía bảo vệ ganh giới pháp chế,một bên tìm cách không chế và phá vỡ pháp chế,nếu sau khi ông ta thức tỉnh có khả năng tìm tằm gổ cho mình,cháu nghĩ Vampire phương tây là giáo quyết tốt!

Sena thắc mắc:

-Vậy ai đã làm thức tỉnh ông ta trước dự kiến chứ?

-Là bọn muốn phá vỡ pháp chế,bọn chúng muốn thu tóm các thế lực trên toàn cầu để là bá chủ!Tiểu Ly lạnh nhạt nói,màu xanh trong mắt sâu thêm một tầng.

Bà Han lo lắng nhìn tiểu Ly và Sena

“Một người là con gái của chị em tốt của bà và một người là con gái bảo bối,nhưng oan nghiệt thay số phận của chúng phải bị cuốn vào vòng xoáy của lịch sử”

Biết bà Han nghĩ gì,tiểu Ly nhìn bà nở nụ cười âm áp:

-Cô yên tâm,mọi thứ sẽ tốt thôi hãy tin ở cháu!

Bà Han gật nhẹ đầu thay cho lời nói muốn nói nhưng bị lời trở lại trong lòng.

-Sắp tới chúng ta có vô số việc phải lo,cháu sẽ quay về Thủy tộc để củng cố kết giới,trung cầu ý kiến các bậc tiền bối,bên đối lập và việc Vampire phương tây cháu nhờ chú Soon giúp đỡ!

Chú Soon cười hào hứng vỗ nhẹ Vime:

-Được cứ để chú lo,còn việc hai hộ vệ cuối cùng cũng không cần tìm đâu xa,chú sẽ kết nối đến hai gia tộc đó dùm cháu!

Ông Soon nhìn vào chàng trai trẻ trước mặt tăng thêm vài phần khen ngợi,thấu tình đạt lý,xứng đáng là gia chủ Thủy tộc.

Sena dẫu môi:

-ai cũng có việc thể còn con làm gì?

Bà Han cốc nhẹ đầu cô cười:

-Bảo vệ an toàn cho tiểu Ly đó là trách nhiệm của con!Ngày mai con sang nhà tiểu Ly sống đi!

-oh yeah!

Sena nhảy lên ôm chầm lấy bà Han rồi đưa tay kéo tiểu Ly đi,sợ mẹ mình đổi ý.

Ba người lắc đầu nhìn theo thờ dài không biết ai bảo vệ ai đây!

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

Ba ngày sau tại thành phố Suong Mù,mây trắng che phủ cả bầu trời thành phố,xa xa lưng chừng núi vang vọng tiếng cú đêm kêu vang dội một góc trời,trong khu biệt viện gia tộc Băng Hồ một mảnh trầm ngâm bao trùm cả một khu,ngồi chính vị là York gia chủ,ông đang đưa hai tay chống cằm suy nghĩ về việc đưa Vic vào Phong Đảo.Các trưởng lão hộ pháp cũng có mặt đông đủ theo lệnh triệu tập của gia chủ,Vic ngồi cạnh Zoe,anh đứng lên phá vỡ không gian trầm ngâm trong phòng:

-Xin chào các vị tiền bối ta là Vic,chắc hẳn gia chủ đã nói lai lịch của ta cho các vị rồi,không dài dòng thêm nữa,nay ta đến đây mong muốn các vị hỗ trợ ta vào Phong Đảo!Vic thẳng thắn bạch lời nói trước các vị trưởng lão gia tộc Băng Hồ,vì anh đoán không nhầm khi muốn trưng cầu giúp đỡ từ Băng Hồ tuyệt đối không nói chuyện mập mờ mà hãy thẳng thắn xúc tích.

Đại trưởng lão ngồi cạnh ông York lên tiếng:

-Vào Phong Đảo là một chuyện không dễ dàng với loài người nhỏ bé ngoài kia cùng lũ phù thủy cấp thấp,hằng năm vô số con người vì muốn khám phá nơi thần bí trong thành phố Suong mù đã đi vào và bỏ mạng trong đó!ta biết cậu cần vào đó để làm gì?

Vic từ tốn đáp lời:

-Tiền bối ta vào đó vì tìm tiểu tinh Phong Linh để cứu em gái ta,vì con bé là hậu vệ của thần sáng thế!

CÁI GÌ?????

Các vị trưởng lão đồng thanh.

York gia chủ nhìn các anh em mình cười ha ha:

-đềkau Vic nói là sự thật,hôm trước ta bất cẩn quên nói cho các người!

Giọng điệu trong lời nói mang tính khoái chí khi có người đồng tâm trạng khi biết được việc này.

Hummmm...

Các trưởng lão đưa mắt nhìn nhau, lòng ra sức phỉ báng gia chủ không có chí khí, nhị trưởng lão đứng dậy nhìn về gia chủ:

-Gia chủ nếu thật sự là như vậy ta chấp nhận làm người tiên phong đi cùng vào Phong Đảo!

York gia chủ trong lòng gào thét vui mừng vì vào Phong đảo không ai rõ bằng nhị trưởng lão cả, nhưng hắn là chúa ghét tham gia thế sự trong đó, điều này làm cho ba ngày nay bản thân lo nghĩ làm sao cho vẹn toàn, nay hắn ra mặt thì tốt quá rồi!

-e hèm....nếu nhị trưởng lão muốn giúp đỡ thì hãy đi cùng với Vic và Zoe đi, ta sẽ cử đội hộ vệ đi cùng các người!

-Này này ta cũng muốn đi cùng, trò vui nào cũng không thể thiếu ta được! Giọng nói đa phần còn khá trẻ của chàng trai tóc trắng xóa phía sau Nhị trưởng lão vang lên.

-KHÔNG ĐƯỢC!!

Mọi người trong phòng đồng thanh hét lớn trừ Vic ra.

-Tại sao, ôi con tim bé nhỏ của ta thật sự quá tổn thương! Chàng trai đưa tay ôm ngực mặt giả vờ thống khổ.

-người biết rồi còn hỏi chúng ta! đừng đưa về mặt thói tha của người nhìn ta tam trưởng lão!

Bummm, rắc....

Vic vừa nghe nhị trưởng lão nói chàng trai tóc trắng này là tam trưởng lão! làm sao có thể.

-hìhì...chàng trai trẻ, ta thật là trưởng lão thấy ta như thế nhưng già nhất trong này, năm nay ta đã 150t rồi!

Buppp...

-Cái tên này, về mặt quái nhân như người cũng đem ra khoe khoang với người ngoài, không đáng xấu hổ?

-ta thế nào, không bằng về già nua xấu xí như người, về mặt tuấn tú như ta có thể so sánh với người sao! hừhừ!

Rầm.

-Thôi đủ rồi! các người định cãi nhau đến bao giờ đây hả? York gia chủ đập bàn quát lớn.

Hai vị trưởng lão im bặt nhưng mắt vẫn đá xéo nhau.

-Các người hãy gặp nhau là xung đột với nhau bao giờ chấp dứt. Việc quan trọng bây giờ là nội trong vòng hai giờ nữa ta phải đến với cánh cửa kết giới sắp mở kia kia!

-Nhiệm vụ lần này hãy cho ta đi cùng vì trong các người không ai biết rõ lối ra bằng ta!

-Dẫn người đi không khác nào dẫn thêm một tên phá hoại! Nhị trưởng lão nhớ lần đầu dẫn hắn vào, trong lòng ba giờ đồng hồ các Linh thú bị thương vô số kể do tài năng của hắn mà ra, hàng loạt trúc băng bị hắn đập nát dưới chân xem như cỏ dại, aizzzz

-Lúc đây ta còn trẻ, chuyện gần 100 năm rồi người bỏ qua không được sao?

-hừ, người biết nhờ người mà ta phải mất bao lâu mới hồi sinh chúng không?

-Đủ rồi! ta quyết định lần này hai người sẽ dẫn đoàn, nếu hai người không hòa hợp thì ở trong Phong đảo luôn đi đừng về nữa! Gia chủ xoay người biến mất khỏi phòng.

Zoe từ đầu chí cuối không nói lời nào, cô đứng dậy bước gần Vic:

-Lần này vào trong đó, tôi mong anh thận trọng vì vô số nguy hiểm rình rập bất ngờ! đi theo sát tôi. Anh đi chuẩn bị đi hai giờ sau gặp lại!

Zoe bước gần hai vị trưởng lão vẫn còn liếc mắt nhau can ngăn.

Vic xoay người trở về phòng, anh nhìn vào màn hình sáng đèn đó là 1 tin nhắn nhắc nhở anh ăn uống và cẩn thận từ tiểu Ly. Bỏ điện thoại xuống anh xoay người đi đến chiếc vali đồ anh chuẩn bị từ trước đó khi đến nơi này.

Đưa tay lấy ra một chiếc hộp nhỏ trước khi đi tiểu Ly đưa cho anh, nói món quà sẽ bảo hộ anh nhưng anh chưa xem trong đó có thứ gì.

Bắttt...

Ánh tím nhè nhẹ phảng phất từ trong chiếc hộp phát ra chiếu gọi khuôn mặt nghiêm nghị của anh, đôi mắt sau chiếc kính giả cận nhìn chăm chăm vào chiếc hộp, một sợi dây chuyền được tạo thành từ những phức tinh tích lũy, hình mặt trăng khuyết ôm lấy mặt trời nhỏ bé phía trong long lanh, tim anh quặn thắt một cơn đau từ sâu trong đáy tâm hồn:

-con bé ngốc này, đã yếu như thế rồi mà còn đem phúc tinh của mình bảo hộ anh, haizzz, phải làm sao mới yên tâm về em đây!

Đưa tay lấy dây chuyền đeo vào cổ, cái ấm áp từ dây chuyền lan tỏa khắp cơ thể, bao phủ thêm 1 vòng tròn bảo vệ xung quanh anh, vài giây sau vòng tròn biến mất vào dây chuyền. Tự nhủ với lòng sẽ cố gắng nhanh chóng trở về trước ngày đó.

Vic đeo lên eo một thanh Lam chủ thủ, và vài lọ thuốc Anna bỏ trong nhẫn cho anh, khoác áo choàng tím lên người, nhìn đồng hồ sắp đến thời gian đã hẹn, Vic đóng vali rồi bước ra khỏi phòng.

(Hihi... đầu năm mới tờ ra chap mới chúc m.n 1 năm đầy may mắn và suôn sẻ nhé! tờ xl j công việc cuối năm khá bận nên không có thời gian, xong sau tết thời gian tờ đa phần nhẹ nhàng hơn, tờ sẽ nhanh chóng viết ra chap mới, truyện tờ viết lần đầu không hay lắm, nhưng mong m.n ủng hộ ý kiến nhé!)

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Phong Đảo

Mặt trời đã chìm sâu vào góc núi, những vì sao để giăng đầy trên mảnh đen kịt trên cao, tiếng bước chân nhẹ nhàng lộp cộp gõ vào bậc tam cấp trước khu biệt viện, nhìn về phía xa xa gần bên căn nhà gỗ nằm tách biệt với khu biệt viện Vic thấy mọi người tập trung đông đủ ở đó, anh sai bước chân dài đi theo lối đi nhỏ trải dài sỏi đá, hai bên ven lối đi là những cụm hoa hồng đen chìm sâu trong đêm, những giọt sương đêm đọng lại trên cánh hoa phản chiếu long lanh như hạt châu nổi bật, gió thổi từng cơn vờn theo bước chân anh đi, cái lạnh nơi đây làm anh thật nhớ quê nhà.

Haizzz...

Thở dài rồi bước nhanh về phía mọi người.

-Vic chàng trai trẻ, đã sẵn sàng trong chuyến hành trình này chưa?

Tam trưởng lão bước đến hồ hỏi vỗ nhẹ vai anh.

-tiền bối, ta đã sẵn sàng! Vic cười nhẹ nhìn xung quanh bất chợt ngẩn ra khi chạm vào bóng hình người con gái phía trước, là Zoe.

Lúc này cô ấy rất khác, một cô gái mang trong mình ngọn lửa của thần chiến binh vĩ đại, tự tin và cuốn hút, tóc tết lên cao lộ ra cổ cao trắng ngần, đôi mắt hiền hòa hằng ngày nay lại tràn đầy vẻ cao ngạo, khoác lên người bộ chiến giáp của gia tộc nhìn thật thu hút, tim Vic đập trật một nhịp mất rồi.

Đáp lại cái nhìn đánh giá từ Vic, Zoe chỉ cười nhẹ nhàng gật đầu, nhưng trong mắt cô giờ đây đã nhận định chàng trai trước mắt là sứ giả thượng đế ban cho cuộc đời cô.

Hai vị tiền bối nhìn thấy hai hậu bối đang nhìn nhau như thế thì lại nở nụ cười giảo hoạt, trong lòng nghĩ ra cách tác hợp cho bọn trẻ, họ quay sang đồng loạt nhìn nhau cười.

E hèm...

Nhị trưởng lão vờ ho khan, Vic và Zoe chợt tỉnh không khí trở nên bối rối nhìn nhau cười trừ.

-Đến giờ rồi chúng ta đi thôi!

Nhị và Tam trưởng lão bước đến căn nhà gỗ, hai tay đưa lên trước ngực làm thủ ấn đánh vào cánh cửa, một vòng ánh sáng tiếp một vòng ánh sáng đang xen nhau khoảng 15 phút sau cánh cửa gỗ biến mất để lộ ra một cánh cổng không gian mang ấn ký của gia tộc Băng Hồ.

Nhị trưởng lão kết thúc thủ ấn, đưa tay lau mồ hôi trên trán, quay sang Zoe:

-Zoe con hãy đem Băng lệnh xác nhận đi!

Zoe gật đầu, đưa tay vào trong túi rút nhẹ tấm băng lệnh, rồi đi về phía cổng không gian, nhẹ nhàng đặt vào lỗ hồng trên cánh cửa, trong tích tắc một vệt sáng xanh chói lóa kéo tất cả mọi người vào trong, không biết phải mất bao lâu để không gian dừng lại.

Bịttt....

Vô số tiếng động rớt xuống,nhận được cái đau từ móng,Vic lồm cồm bò dậy,tay che luồng ánh sáng trước mặt,mắt hết vài giây sau đó mới bình thường lại.

Vic nhìn sang Nhị trưởng lão thắc mắc:

-Tiền bối ta đang ở đâu đây!

-Ta đang ở bìa rừng Phong Lâm nằm trên Phong đảo!

-aaaa....cái lão già không gian chết bầm,ông giám vút ta mạnh tay như vậy!Tam trưởng lão đưa tay chỉ thẳng vào lỗ hổng trước mắt.

Mọi người nhìn chăm chú,thì từ trong lỗ vổng phát ra giọng nói:

-ta vút ai là quyền của ta,ai bảo ngươi lần nào vào cũng phá hoại không gian trong này của ta sao?

-hừ,đồ lão già thù dai!Tam trưởng lão hừ mũi xoay người đi.

Zoe và Nhị trưởng lão bước lên một bước cuối nhẹ thì lễ:

-cảm ơn không gian trưởng lão đã giúp đỡ!

-xùy...xùy...không cần khách khí,đó là việc ta nên làm,không có tộc Băng Hồ thì ta sao có ngày hôm nay,thôi xong việc rồi ta đi đây!à tiểu tử thú ta mà thấy ngươi phá gì trong này,ta sẽ phế ngươi đấy!

-Hừ,ta cóc thêm thứ cò đại như ông!

Hahaha...

Tràng cười ha hả vang vọng,cổng không gian biến mất,tra lại một mảnh an tĩnh,tiếng sóng vỗ dưới chân ào ạt,từng cơn gió biển thổi vào lay động từng ngọn cây,ánh nắng chói chang lu mờ tầm nhìn mọi người,một nơi tách biệt hoàn toàn với thành phố sương mù.

-Này này đừng thần thờ vậy chứ,còn nhiều điều bất ngờ cho chàng trai trẻ khám phá lắm!Tam trưởng lão nhí nhố khơi gợi sự tò mò của vùng đất này cho Vic.

-Ngươi thôi ngay giọng điệu đó cho ta,thật gớm chết được!Còn cậu...nhị trưởng lão quay sang Vic nói:

-Phong Lâm không giống như một khu rừng bình thường khác,nó mang đặc trưng bốn mùa trong một ngày,chia ra bốn khu vực nổi tộc sẽ canh giữ,Tin Linh tộc nằm sâu trong rừng điểm cuối cùng trong đó,ta biết con đường đến đó nhưng người bước vào thì cho đến nay chỉ có hai người đó là Zoe và một người của Thần tộc cổ xưa!

-Nếu chàng trai muốn vào Tinh Linh tộc phải đi qua tộc Thú cùng,Quý tộc và Nhân Ngư tộc.

Thông ải để bước qua các đồng tộc rất khó nên ta mong chàng trai trẻ sẽ chịu đựng được nó!Tam trưởng lão cũng nghiêm túc bổ sung lời trưởng lão.

Zoe cũng từ tốn mở miệng:

-do một lần vô tình ham chơi,tôi đã lén lút theo sau nhị trưởng lão và bị lạc,trong lúc tìm đường để đi ra,tôi cứu một tinh linh trong tình thế vô cùng nguy hiểm,nên được dẫn vào tinh linh tộc,và không biết được tinh linh đó là công chúa của tộc,tôi đã nhận được một đặt ân từ nữ hoàng tinh linh tộc!

-tôi không ngờ cô lại may mắn đến như vậy đấy!

Vic nhìn Zoe cười tán thưởng.

Zoe xua tay về phía Vic:

-Có gì mà may mắn,chi là chuyện nhỏ bé thôi!

-Thôi dừng cuộc nói chuyện tại đây,ta phải tìm cánh cổng bước vào thú tộc!đi thôi.

Nhị trưởng lão sai bước tiến vào trong rừng cây, mọi người nối tiếp nhau đi vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23

Reeng.....

Hồi chuông tan tiết học vang vọng một góc sân trường, trong phòng của lớp học đa năng, chiếc bàn kê bên bậu cửa sổ có một cô gái đang nằm ngủ ngon lành, kế bên cô cũng có một cô gái khác đang chống cằm nhìn cô với ánh mắt tìu khuất, thờ dài:

-Này, tiểu Ly cậu có cần phải lúc nào cũng có thể ngủ không vậy!

À thì ra cô gái đó là Sena, cô đang than thở sao lại làm bạn được với một người như như sâu ngủ thế này, ngủ được mọi lúc mọi nơi.

Ummmmn....

Tiểu Ly mơ màng tỉnh dậy, đôi mắt ôliu ngập nước mơ màng như con mèo nhỏ ngẩng đầu, chất giọng khàn khàn khi mới tỉnh giấc:

-đã mấy giờ rồi!

-2h hơn rồi đấy, cậu ngủ liền một mạch khi bước vào lớp!

Ngẩng cao đầu tiểu Ly đưa tay hất văng mái tóc về phía sau, gió lùa nhẹ từ cửa sổ bay vào, cái nắng vàng của xế trưa gọi vào khuôn mặt baby trắng hồng làm khuôn mặt bao nhiêu phần mê hoặc thì có bấy nhiêu, Sena nhìn đến ngây người.

-Giờ này nghỉ trưa rồi à! đi ăn thôi tớ đói rồi!

Tiểu Ly đứng phắt dậy, phui nhẹ lớp nhãn trên cao kéo Sena đi.

Cái nắng gay gắt chiếu thẳng vào vòm kính che dẫn đến thực đường, từng cụm khuôn viên hoa bằng lăng đang nở rộ, mùi vị ban trưa oi ả, nhưng không ngột ngạt lắm nhờ vào những cơn gió nhẹ phớt qua.

-tiểu Ly tới qua cậu cùng anh Vime đi đâu vậy?

Sena đi song song với cô nghiêng nghiêng cái đầu nhỏ.

-Trong thành phố xuất hiện nhiều hố đen, bọn ác linh làm náo động nên tớ và anh ấy phải tiêu diệt chúng!

Sena biểu môi, giận dỗi:

-vậy thế mà cậu không dẫn tớ cùng đi, bỏ tớ ở nhà một mình với cái tên mèo đen khó ở kia!

Nhắc đến hấn là lòng Sena bùng phát một cỗ phản nộ muốn băm vằm làm mèo sáu món. hừ hừ.

-Tớ dẫn cậu đi cũng không giúp được gì, thay vì đó để cậu ở nhà cho Willi dạy cậu nâng cao kỹ năng cận chiến và vẽ phui!

-xì...tớ cóc thèm hấn dạy!

Tiểu Ly cười khỏ, tay vươn vồ nhẹ đầu Sena:

-Cậu đừng bướng như vậy, Willi làm như vậy chỉ vì muốn nâng cao tỉ lệ sống cho cậu thôi, cậu ấy tuy khó ở nhưng là đồng đội tốt, năm ngày nữa tới sinh nhật cậu rồi, đến lúc ấy cậu mới đủ khả năng cùng tớ chiến đấu!

Haiizzzz

-yên tâm về mình đi, sau sinh nhật tớ sẽ chính thức tiếp nhận truyền thừa của gia tộc, vì như thế mới có thể đứng cùng cậu! hihi..

Giọng nói nhẹ nhàng của Sena vang vọng trong tim cô, sâu trong tâm hồn bị tổn thương của mình bỗng nhiên hình thành một mạch đập ấm của tình bạn, tình tri kỉ trong cơn tim khô cạn bao năm của cô.

Cả hai im lặng bước tiếp vào thực đường, ở đây mới được Anna xây dựng lại, phân chia mỗi góc một không gian riêng.

-hê....Sena, tiểu Ly ở đây này!!

Lote nhí nhố vẫy tay gọi tên hai người.

Tiểu Ly nhìn về phía giọng nói, rồi mỉm cười chân bước về phía trước, Sena đã nhanh chân chạy vào một mạch đến đó trước cô.

-Ngồi đi!

Jack lên tiếng.

Tiểu Ly ngồi vào ghế tay để lên đầu nghiêng người nhìn mọi người.

-Sena qua cậu đi đâu mà tớ và Lote sang nhà tìm không thấy vậy!

-hehe,tớ dọn sang nhà của tiểu Ly ở rồi,anh trai cậu ấy đi công tác nên sang đó cho cậu ấy đỡ buồn!Sena rút cổ nhìn cái nhú mày của tiểu Ly,mém tí nửa lộ chuyện rồi.

-ừy...sướng vậy,này tiểu Ly,nhà còn phòng để chứa thêm người không thể,cho tớ và anh tớ đến ở cùng đi!LOte ham vui mờ lòi.

-Không!

Lote nhún vai bỏ qua quay sang Sena nói chuyện, hai người gặp nhau thì như cá trạch gặp nước,có vô số chuyện để nói.

Lite nhìn Jack đang khép hờ mi mắt kiệem lời hỏi:

-Jack,Richard đâu sao hôm nay không thấy bóng dáng đâu vậy!

Mất mở ra,bùng phát một cổ sát khí nhìn Lite:

-Tôi không phải bảo mẫu,tự mà tìm đi!Jack bật dậy bước ra khỏi không gian,quay đầu kéo tiểu Ly

-đi lấy thức ăn cùng tôi!

Thế là hai người mất hút sau dãy phòng.

-Này Lote,em có thấy Jack nay lạ lắm không?

-Cậu ấy đang tức giận đấy,quên khi nào cậu ấy giận lên thì như con thú điên sao?Lote mơ màng nghĩ lại chuyện xưa,hai tay nổi lên một tầng da gà,xong rồi lắc đầu.

-Hình như hai người đó đang sây ra mâu thuẫn thì phải?

-Hai cậu ấy đó giờ có hòa hợp đâu,không sức đầu mề trán là may mắn lắm rồi!

Haizzz

-hai cậu đang nói gì vậy?

Sena chống cằm khó hiểu.

Lite vỗ đầu Sena:

-Không gì nà!

Ááá...

Sena giẫm đạp lên chân Lite,làm anh chàng nhăn mặt.

-Đã bảo không được vỗ đầu tớ mà!

-ớ sao tiểu Ly vỗ được,tớ sao lại không?

-Cậu khác!

Hahaha

-chết mất,haha!Lote nhìn vẻ mặt thộn của anh trai mà ôm bụng cười.

-Cười gì mà cười,im ngay!!Sena và Lite đồng thanh quát.

Lote im bặt,quay mặt đi nơi khác.

Quay lại với hấn và tiểu Ly,Jack nắm tay cô kéo đi,trong lòng với vô số tức giận vài ngày hôm nay,khuôn mặt góc cạnh nhăn nhó lại.

-Buông tay!

Tiểu Ly tức giận,vô cớ lại kéo mình đi lại siết chặt tay cô làm hằn đỏ một vòng,nên hất văng tay hấn ra.

Hụt hẫng.

Nhìn bàn tay trống trải,hấn mới sực nhớ mình đang làm gì,nhìn vết đỏ trên tay tiểu Ly sự tức giận trong lòng dần dần nguôi ngoai thay vào đó là sự xấu hổ.

Môi mông khê mở:

-Xin lỗi!

-Vi điều gì?hữmm

Tiểu Ly khoanh tay lại nhìn hấn,thấy sự xấu hổ trong mắt hấn dù là một chớp nhoáng thoáng qua nếu người không nhạy cảm như cô sẽ không nhận ra,hấn cũng có nhiều lúc đáng yêu đó chứ.

-Vết đỏ trên tay!Hấn kéo tay cô đến chiếc ghế đá bên khuôn viên,rút nhẹ trong áo choàng một chiếc bình ngọc,đổ xuống dịch ở trong bình lên tay cô rồi xoa xoa..

-au...đau...nhẹ tay chút!mặt tiểu Ly khê nhăn.

Tay hấn lạnh lạnh vụng về xoa nhẹ trên tay cô,mắt chăm chú làm cô bật cười.

-Cô cười gì chứ!Hấn đưa bình ngọc cho cô,vội đứng lên.

-Không gì,chỉ thấy được mặt khác từ anh!

Hấn hừ mũi xoay người vào thực đường,thì từ sau lưng tiểu Ly bước tới:

-Anh và Richard mâu thuẫn chuyện gì sao?

-Chuyện chúng tôi cô đừng nên thắc mắc,chẳng hay ho gì đâu!

-vậy sao,anh lại gọi lên sự tò mò của tôi rồi đấy!haha..

Tiểu Ly đưa ngón tay chỉ vào đầu cười to.

-Thế sao,vậy cứ tìm thử xem,kết quả không như tưởng tượng của cô đâu!Chân hấn bước nhanh hơn,hấn sợ hãi khi nhìn vào đôi mắt ấy,sợ rằng cô sẽ ghét bỏ hấn khi biết được hấn là ai.

Tiểu Ly nhú mày vội bước theo giọng trầm trầm:

-Nếu không muốn nói thì tôi không ép,nhưng mong có một ngày tôi chính thức biết điều đó từ anh!à,học cách kiềm chế bản thân mình một chút rất tốt cho anh đó!

Chân hấn khựng lại trong chốc lát,im lặng rồi tiếp tục đi.

Hai người khuất sau khuôn viên không chú ý phía xa xa ở trên tòa viện đối diện có bóng người thấp thoáng nhìn về phía này,siết chặt tay rồi buông lỏng rồi đi.Cách đó cũng có một cổ hặn ý khác phát ra chăm chú vào tiểu Ly,bàn tay son đỏ bám mạnh vào bàn tay máu tươi chảy thành dòng rơi lộp bộp lên nhánh hoa dưới chân,hoi thờ từ địa ngục bủa vây xung quanh:

-Người hãy chờ đó cho ta,ta sẽ cho người biết đắc tội với ta sẽ có kết thúc như thế nào!

Nếu mọi người ở đây sẽ nhận ra đó là Koner,khuôn mặt vạm vỡ,răng nghiền chặt,ả xoay người biến mất,chỉ đọng lại một chút hơi thở hắc ám

Bước vào khu chế biến,hấn gọi vài món cho mọi người,rồi xoay người hỏi tiểu Ly:

-Cô dùng gì?

-một ly rượu vang cùng một phần mì phô mai thịt xông khói!

Hấn nói cho người quản thực.

Nhận được sự gật đầu và câu chờ vài phút.

Phía sau khu bếp một luồng khí đen phóng vút nhập vào người quản thực,đưa tay lấy từ đâu một lọ thủy tinh chứa dịch đỏ nhỏ vào ly rượu vang vài giọt

rồi đẩy nắp lại. Trong chốc lát luồng khí đen biến mất, luồng khí đó không ai khác là thủ hạ của Koner sai đi làm việc.

Tiếp nhận hai khay thức ăn, hân và tiểu Ly xoay người trở lại phòng.

-aa..tiểu Ly về rồi,tớ đói bụng quá đi mất,nãy giờ hai cậu đi đâu mà lâu thế!

Sena chồm lên lấy bánh hamburger ngậm vào miệng,nhai nhồm nhồm.

-Cậu lo ăn đi,nhiều chuyện thế!Lote nhanh miệng chặn họng Sena,anh sợ con điên của Jack bộc phát thì thôi xong.

Um...um...nước...!sena do ăn nhanh mắc nghẹn,mắt nâu to tràn ngập nước mắt.

Lite vừa đưa tay lấy nước cho cô,miệng vội vàng trách móc:

-Ăn từ từ thôi, không ai tranh ăn cùng con heo như cậu đâu!

Ừc..ừc...

Sena buông ly nước tuông một tràng:

-do Lote đưa tay vỗ vai tớ kia,tớ không phải heo,cậu là heo ấy,hai anh em cậu đều là heo.

Đơ....

Tiểu Ly lắc đầu ngồi xuống bàn,nhìn những người bạn của mình,cũng lâu rồi cô không cảm nhận được không khí mới mẻ này.

Đưa tay cầm ly rượu từ tay hân đưa sang,cô lên môi thả nhấp nháy từng ngụm,vị rượu ngọt chát,cay cay tê liệt đầu lưỡi,đang nhắm mắt thưởng thức thì cô mở choàng mắt,tay cầm ly rượu nhìn chằm chằm vào trong đó.

Thấy sự khác lạ từ cô,hân quay sang hỏi hột:

-Gì thế!

Cô lắc nhẹ đầu,xoay tầm mắt ra ngoài cửa sổ

“Ai dám đem Tâm Phế độc vào trong học viện,lại ngang nhiên hạ độc,Tâm Phế độc như cái tên độc từ từ ăn mòn Tâm hồn và lục phủ ngũ tạng người bị trúng,kẻ ra tay thật có tâm,vậy thì đề ta diễn với mi một màn vậy”cầm ly rượu uống không còn một giọt trong ly,môi nhếch lên,ánh mắt sâu thêm một tầng.Mọi người xung quanh ần ần lạnh,nghe trời mới sắp sang thu thôi mà”

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24

Ở dãy lầu khu Vip,trước cửa một căn phòng một dòng khí đen phóng vút tới,tụ lại hình thành một khối thân thể,mở cửa bước vào phòng.

Cuối nhẹ ngườì một chân khụy gối,một tay chống xuống dưới sàn nhà hướng về chiếc ghế đang xoay về phía cửa sổ:

-chủ nhân,thuộc hạ đã hoàn thành nhiệm vụ!

-Tốt lắm!

Chiếc ghế xoay lại,Koner đứng lên khỏi ghế,nhấc cao đôi boot cao.Từng tiếng lộp cộp gõ nhẹ xuống sàn nhà,Koner ngồi sỗm xuống vuron tay nắm lấy cầm thuộc hạ bắt hân nhìn mình:

-J người đi theo ta bao nhiêu năm rồi nhỉ!

J né tránh ánh mắt của Koner,gọng không đối:

-đã 7năm rồi thưa chủ nhân đáng kính!

Hahaha.....

Giọng cười hào hứng ve ve chiếc cằm J, mắt xanh chột nheo lại:

-Thế sao, vậy thì ngươi có lẽ biết rằng ta ghét bỏ nhất là điều gì?

Đó chính là phản bội ta!

J rung sợ, sau lưng xuất ra một tầng mồ hôi lạnh:

-Chủ nhân đáng kính, ta đã làm theo yêu cầu của ngài không sai sót, sau ngài nghỉ ngơi lòng trung thành của ta!

-Ừm..hummm..Ta chỉ cảnh báo ngươi thôi mà, để cho ngươi biết được mà làm việc, ai đã cứu mạng ngươi khỏi đám vô gia cư kia!

Koner lạnh nhạt, buông cằm J ra đứng dậy:

-Lui xuống đi!

-Vâng chủ nhân đáng kính!

J đứng dậy cúi người, bước ra khỏi phòng. Không để ánh mắt sâu xa đang nhìn mình.

Hừ...

Koner bực dọc bước chân đến quầy rượu, rót cho mình một ly tu ừng ực.

Tay siết chặt ly rượu trống rỗng trong tay, mắt ánh lên ngọn lửa.

“Hừ, dám cho người theo dõi hạn chế ta được lắm Richard, còn J ta chỉ cho ngươi cơ hội lần này, ngươi dám phản bội ta thì ngày chôn ngươi cũng không xa đâu”

Bụp...ném mạnh ly rượu trong tay xuống sàn nhà.

Koner hồi nhớ đến cuộc đối thoại giữa ả và Richard.

-anh gọi tôi lên đây có việc gì?

Koner bước vào phòng vội lên tiếng

-Cần có việc gì tôi phải gọi cô lên đây sao!

Ngồi trên chiếc ghế xoay Richard mải mê môi, hí mắt nhìn về phía Koner, khác với vẻ dịu dàng, như thiên sứ hằng ngày giờ đây trên người anh phủ một tính cách hoàn toàn khác, yêu mị, đôi mắt ấ ấ một vẻ khát máu làm người khác rung sợ.

-haha...nực cười, đường đường là nhân vật lớn như anh lại nhân rồi để tìm một nhân vật bé nhỏ như tôi sao? hừm..

-Vậy không vòng vo nhiều lời nữa, gọi cô lên đây để cảnh cáo đừng động chạm vào tiểu Ly nữa, không thì đừng trách tôi đi qua giới hạn tôi dành cho cô!

-Anh đang kể chuyện cười tôi nghe đó à, xin lỗi tôi không hứng thú để nghe, cáo từ!

Richard đứng dậy quát:

-Cô đứng lại cho tôi, chuyện lúc trước cô làm tôi sẽ suy xét không báo về cho cha nhưng cô có bất cứ hành động nào bất lợi cho cô ấy nữa tôi không chắc ông ấy sẽ không đều cô về vương quốc đâu!

Bước chân Koner khựng lại xoay người, môi đỏ rực mắt ánh lên vẻ châm chọc:

-Tôi làm việc gì có cần anh quản, anh nên nhớ tôi là ai, thân phận gì! à quên, bây giờ anh không còn là thân phận thấp hèn như trước đây nữa, giờ anh cũng là thái tử của một vương quốc kia mà!

Chátтт...

Richard vung tay tát mạnh vào khuôn mặt được trang điểm kĩ càng của Koner.

Giờ đây trên khuôn mặt in hằn bàn tay đỏ chói, vết máu chảy dài theo khóe miệng, Koner bật cười dữ tợn.

-Anh đánh tôi...haha...tôi nói cho anh biết, bất luận là anh hay Jack bảo vệ cô ta thì tôi cũng không tha cho cô ta đâu và anh nên nhớ một điều dù bây giờ anh là thái tử nhưng thực sự anh không có một chút nào có thể so bì cùng Jack cả!

Koner đứng dậy bước ra khỏi phòng, để lại Richard đờ đẫn với lời nói của Koner, đôi tay sau lớp áo choàng Richard siết chặt mắt lóe lên tia âm độc sau

vài giây vụt mắt, trả lại một ánh mắt yên tĩnh đến lạ lùng.

Koner bừng tỉnh sau hồi ức đưa tay xoa nhẹ gò má, lòng bừng lên ngọn lửa ganh ghét.

Quay về bàn ăn náo nhiệt của tiểu Ly đã đến hồi kết thúc, tiếng chuông kết thúc giờ nghỉ trưa.

Sena xoa nhẹ chiếc bụng no căng của mình, híp mắt cười tươi thỏa mãn.

Lote và Lite đang tròn xoe mắt nhìn Sena, môi giật giật: “không ngờ sức ăn khỏe như vậy, sau này ai lấy Sena, chính là lấy nhầm một con heo mất rồi.”

- Này vào lớp rồi, đi thôi! Tiểu Ly đứng dậy, chân đá nhẹ vào chân Jack bảo hẩn nhường chỗ cho cô bước qua.

Jack nhăm mị, chân dài thu lại. Tiểu Ly bước ra, hẩn cũng đứng dậy bước theo, sau đó cả đám kéo vào lớp.

Tiết học này cô không thể ngủ được vì tiết thể chất do Anna phụ trách”rõ khổ mà, không biết anh hai sao rồi” tiểu Ly nghĩ thầm. Vừa ngồi vào bàn thì có hai đạo ánh mắt bắn thẳng dán trên lưng cô, xoay người thì thấy Richard ngồi gần đó mỉm cười cuối chào với mình, còn đạo ánh mắt kia thì vụt mất như chưa tồn tại, là ai nhỉ, có khi nào người đã hạ độc mình không.

Ngoài cửa Anna bước vào, bước lên bục giảng cao giọng:

- Thành tích đợt khảo sát vừa rồi đã xếp hạng phân chia nhóm học. Các em đã biết từ nay ta sẽ phụ trách huấn luyện cho các em, ta biết các em đều là thiên chi kiêu tử, nhưng khi đã vào đây, chấp nhận huấn luyện từ tay tôi, thì tôi mong các vứt bỏ nó xuống mà chấp hành, à lưu ý, khi ai không chấp thuận thì tôi sẽ có vài món quà nhỏ dành cho hình phạt cho người đó!

Anna dứt lời, nhìn một vòng cả lớp nở nụ cười ác ma.

- Bắt đầu học thôi!

Sau 45 phút huấn luyện, tiểu Ly uest oải nằm sấp mặt trên bàn, nhìn mọi người cũng không khác mình là mấy thì lắc đầu

“Haizz, anh à, mau về đi, em sắp chết rồi”

- Tiểu Ly kết thúc bài học em ở lại cùng tôi một chút!

Anna trên bục giảng không ngừng đầu xem tài liệu giọng đều đều.

- Vâng, thưa cô! Tiểu Ly uest oải, bỗng tay bị ai lôi kéo nhẹ, quay sang thì ra là Sena.

- hê... tiểu Ly cậu làm gì mà chị Anna lúc nào cũng ghim cậu thế!

- Cái này cậu đi mà hỏi chị ấy đi, hỏi tớ cũng vô dụng!

Tiểu Ly cười khổ nhúng nhúng vai tỏ vẻ bất lực.

- ôi thôi, cậu kêu tớ đi hỏi chị ấy thì tốt nhất cậu kêu tớ đi ăn cơm còn hơn!

Sena biểu môi.

- Lát nữa cậu về trước đi, không cần đợi tớ đâu!

- Ừ tớ biết rồi! quên nói cho cậu biết, tớ có hẹn đi khu giải trí không gian ảo với hai anh em nhà Lote & Lite rồi! hihi!

- O..hơ... được rồi, vậy chơi vui vẻ, nhớ đừng về trễ, không thôi tớ cho cậu ngủ ngoài đường, hihi!

- hiccc... cậu nở lòng nào bỏ rơi tình yêu bé nhỏ, mong manh dễ vỡ ở ngoài đường rét buốt sao!

Sena giả vờ đáng thương cười hề hề...

Tiểu Ly lắc đầu.

Reenggg....

Tiếng chuông tan học vang lên, lớp học ủa ra như bầy ong vỡ tổ, chỉ còn lại nhóm người tiểu Ly.

Lote bước tới:

- tiểu Ly cho tui tớ mượn Sena nhé!

Tiểu Ly gật đầu.

Lite lôi kéo Lote và Sena vẫy tay tạm biệt tiểu Ly và Jack.

Tiểu Ly xoay người nhìn thấy Jack cũng đứng dậy chuẩn bị bước ra khỏi phòng.

-Tôi về trước đây,hẹn gặp lại!

Sau khi mọi người về hết tiểu Ly đứng dậy bước lên bục giảng gõ nhẹ lên bàn...cộc...cộc...

Anna kết thúc số liệu thống kê thể lực của cả lớp,đóng sổ lại,ngẩng đầu:

-Tan rồi sao?

-Được một lúc rồi!

-Tiểu Ly,chị mới được báo về việc tìm hai hộ pháp cuối cùng đó không ai khác là hai anh em song sinh mà em quen!

Tiểu Ly mỉm cười:

-Thật có duyên,em không ngờ lại là họ!

-Tiểu Ly em nên chú ý Jack và Richard nhé,theo điều tra chị biết được Richard là thái tử vừa được chúa tể phong vị,còn Jack chị chưa tra xét được.

-Em sẽ để ý,vì em biết hình như Richard và Jack có một mối liên hệ nào đó,nhưng họ lại đối lập nhau.

-100% em phải đề phòng,nhất cử nhất động không để tiết lộ ra ngoài,khi việc chưa làm sáng tỏ!

Anna trầm giọng nhìn Tiểu Ly.

-Em sẽ cân nhắc!Chị này hôm qua khi lướt qua khu nghĩa địa ngoài thành em phát hiện một số nhỏ ác linh trôi lên từ các ngôi mộ,nhưng xung quanh chúng lại không xuất hiện hồ đen,em thấy rất kì lạ!

-chị cũng vậy,bên khu đất trống sau trường lại xuất hiện ác linh,nhưng xung quanh chúng lại không xuất hiện hồ đen,chị không ngờ em cũng gặp phải!

-em nghi ngờ có người nuôi dưỡng ác linh!

Tiểu Ly nói ra tâm tư.

-không thể nào,ác linh với số lượng lớn rải rác khắp nơi như vậy thì lượng máu tươi đâu để cung cấp cho chúng!

Anna ngò vức,nhăn nhó.

-Chị quên cách đây không lâu các ác linh xuất hiện hiện trong thành phố và vô số các vụ mất tích bí ẩn diễn ra nhưng không điều tra ra được à!còn việc hôm khảo hạch nữa,em chắc chắn có người ngầm ngầm giúp bọn ác linh xuất hiện!

-nếu như thế thì hội đồng sẽ không bỏ qua chuyện này đâu,kẻ nuôi dưỡng và tiếp tay cho chúng hại người thì sẽ chịu sát kiếp của U Minh Giới.

Tiểu Ly ngược nhìn ra cửa sổ,hoa bằng lăng rụng xuống nương theo gió bay ra xa xa,trầm ngâm:

-Tối nay em mong chị cùng em đến khu nghĩa địa một chuyến,em cảm nhận được tối nay bọn ác linh sẽ xuất hiện lại chỗ đó!

-ok,à tiểu Ly,Vì em nhờ chị hỏi em là chuẩn bị quà gì cho Sena để anh ấy chuẩn bị!

-hì...chị nói với anh ấy,em sẽ tự tay chọn!

-Ừ,thôi chúng ta về!

Mặt trời dần dần khuất xuống núi,nhường chỗ cho màn đêm độc một màu đen tối tăm,những vì sao trên cao lấp lờ trên cao,tối nay trời bỗng nhiên lặng gió,yên ắng đến gọn người.

Bạn đang đọc truyện *Chinh Phục Cô Nàng Song Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.